

HOTENJA OBČANOV VSEBINA SOCIALISTIČNE ZVEZE

Včeraj je bil končan v Ljubljani VI. kongres SZDL Slovenije, na katerem je sodelovalo 692 delgatov, udeležili pa so se ga tudi predstavniki zveznega odbora SZDLJ in vseh drugih republiških odborov. Med gosti so bili tudi predstavniki in delegati s Koroške, Trsta, Furlanije in Julijske krajine.

Pod delovnim predsedstvom dr. Marijana Brečija je kongres izvolil delovne organe in komisije, zatem pa je predsednica glavnega odbora SZDL Slovenije Vida Tomšič prebrala uvodni referat. Iz referata povzemamo nekaj bistvenih točk, o nadaljnjem poteku kongresa in o zaključkih bomo pisali prihodnje.

Decentralizacija samoupravljanja je nujna, a mnogi predlogi glede tega vsebujejo že sami v sebi vrsto pomanjklivosti, ki izhajajo iz zastarele miselnosti. Samoupravljanci so zato dolžni, da uveljavijo bolj dosledno svojo pravico do samoupravljanja, da uveljavljajo svoje misli in zamisli, komunisti pa so dolžni razumevati

mo enostavno vzporejati s tržnimi merili. Dosti misli je posvetila tudi varstvu otrok in mladine, dotaknila se je občutljivih nacionalnih in mednarodnih vprašanj in ob zaključku znova poudarila vlogo Socialistične zveze, ki si mora prizadevati za takšne oblike dela, da ne bo izzvenelo odmaknjeno, temveč da se bo

mislih in predlogih občanov, ki so jih zbrali v predkongresnih razpravah. Referenti so poudarili predvsem tiste teme, ki naj bi o njih razpravljali kongres. Predsednik kandidacijske komisije Janko Rudolf je podrobno razložil merila za izbiro novega glavnega odbora in nadzornega odbora SZDL Slovenije in pri tem navedel, da so o kandidatih razpravljali že poprej, številni predlogi pa so prišli iz občinskih odborov SZDL. Sestav upošteva predvsem vsa področja družbene dejavnosti, zagotavlja konti-

CELJSKI TEDNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

CELJE, 8. APRILA 1966 — LETO XXI. — ST. 14. CENA 50 DIN PAR

7. APRIL — SVETONI DAN ZDRAVJA

ČLOVEK V MESTU

Kakor je že več let običaj, se 7. aprila ob svetovnem dnevu zdravja zamislimo nad zdravstvenimi problemi, ki težijo ves svet. Letos govorimo o zdravstvenih problemih v zvezi z naraščanjem mest. Po podatkih svetovne zdravstvene organizacije se je prebivalstvo v zadnjih 100 letih podvojilo, prebivalstvo v mestih pa popeterilo.

Priseljevanje v mesta in s tem povečevanje prebivalstva v njih je posledica industrializacije. V mestih je mogoče najti zaposlitev in kruh, potrebno pa je najti tudi bivališče in kar je najtežje, spremeniti tudi način življenja in navade ter najti blagostanje. Pri nas velikih mest nimamo in vendar so se naša mesta zlasti po drugi svetovni vojni povečala za sto in več odstotkov. Najbolj počasi naraščajo tista, ki so že pred tridesetimi leti veljala kot mesta, to so Ljubljana, Maribor in Celje, pa tudi ta so se povečala za 70 do 80 %.

Zdravstveni in družbeni problemi, ki nastajajo s preseljevanjem ljudi s podeželja v mesta in z razmnoževanjem mestnega prebivalstva so iz dneva v dan očitnejši. Čeprav so pri nas manjši, niso nič manj pomembni.

V preteklih dobach je vsakokratno hitro naraščanje mest dokaj kmalu zamrlo zaradi preogoste naseljenosti, komunalne neurejenosti, nehigijskih prilik in epidemij. Danes pa se nalezljivim boleznim in nehigijskim pogojem bivanja znamo upreti in vendar stojimo pred mnogimi težkimi problemi, ki nas že prizadenejo, ki nas bodo močno prizadeli, če se pravočasno ne osvestimo.

Dalje na 3. strani

Udeleženci kongresa med poslušanjem govora Vide Tomšičeve

(Foto Modrinjak)

Tovarišica Tomšičeva je v referatu poudarila mesto in vlogo samoupravljanja, ki je v svojem uveljavljanju edino ustrezno sredstvo in oblika proti etatističnim in birokratskim elementom. Toda samo s poudarjanjem pomembnosti samoupravljanja ne bomo dosegli dosti, če ne bomo hkrati skrbeli za ustrezno družbeno-politično izobraževanje proizvajalcev in občanov, ki si bodo v neposrednem reševanju problemov mogli pogledati enakovredno iz oči v oči. Ne sestanki in golo formaliziranje, temveč iskreni in jasni dogovori med prebivalci — občani in proizvajalci, razgovori in dogovori, ki bodo dokazovali vrednost misli, bodo omogočili plodnejše in hitreje rezultate dela in samoupravljanja.

Ko bomo samoupravljanju uspeli vtisniti tolikšno veljavo, bodo odpadle razne pomanjklivosti, ki jih danes opažamo v težnji, da bi obdržali razpolaganje z denarjem v imenu prebivalstva tega ali onega področja dejavnosti in posledica takšne zoženosti so težnje po ustanavljanju bank, zavodov in drugih ustanov čisto lokalnega značaja.

in sprejemati, jih uresničevati in uveljavljati.

Tovarišica Tomšičeva je za tem govorila še o oblikovanju dohodka v negospodarskih dejavnostih, ki še vedno ni povsem jasno, četudi je zdaj že očitno, da cene dela v šolstvu, kulturi in zdravstvu ne more-

sklepalo z ljudmi, zajemalo njihove vsakdanje skrbi in probleme, jih uravnavalo in tako uveljavljalo načeto demokratičnega, enakovrednega in uspešnega dela vseh oblik samoupravljanja.

Po odmoru so razpravljali predsedniki začasnih komisij o

nuiteto revolucionarnosti in ustrezno teritorialno zastopstvo.

V prihodnji številki bomo bolj podrobno opisali raprave delegatov z našega območja in tudi vse druge pomembnejše predloge delegatov.

NAD 7.000 LJUDI

Od konca novembra, ko so odprli stalni razstavn prostor, pa doslej, je Stari pisker obiskalo že nad 7.000 ljudi. To je izredno lep podatek, ki govori, da je Muzej revolucije v Celju pridobil s razstavnimi prostori v Starem pisniku svoj najbolj obiskani oddelek. Izreden obisk pa tudi potrjuje, da ljudi močno zanimajo posamezni odlomki iz borbe za svobodo.

Da bi še bolj približali novi oddelek ljudem, se je Muzej revolucije odločil za izdajo ustreznega priročnika, vodnika, v katerem bodo zbrani vsi najvažnejši podatki, ki so vezani na mučenja in streljanje talecev v Starem pisniku. —mb

VREME

DO 7. APRILA

Med 7. in 12. ter med 16. in 18. aprilom bo prevladovalo deževno in hladno vreme. Sneg včasih do nižin, zlasti okrog 12. aprila. Med 13. in 15. aprilom izboljšanje, vendar še nestalno vreme.

KUHINJA JE KLJUČ KLETI

Pod tem naslovom pričenjamo serijo reportažnih zapisov, v katerih bomo spremljali »GOSPODA X«, turističnega agenta iz inozemstva na poti skozi naše turistične kraje. Ob njegovi prisotnosti bomo skušali ugotoviti, kako se pripravljamo na novo sezono in kaj si lahko obetamo od našega turizma bodisi za devize, bodisi za stari ali novi dinar.

Na 4. strani

Branko Paviša

rega sva postavila pepelnik. To je njegova pisalna miza, delovni prostor.

BRANKO PAVISA je bil rojen v Zagrebu. Še danes, kljub temu, da je več kot deset let v Sloveniji, s svojim dialektom izraža pripadnost temu mestu.

Po šolanju je začel na ministrstvu za ribištvo. Zatem se je odločil za šport kot poklicni trener. Trener nogometašev. V Soboti, Cakovcu, Zagrebu, Vinkovcih, Sibeniku, znova z Zagrebu, v Celju in zopet Bosni... Končno je pred šestimi leti sam sebi rekel: DOVOLJ!

Prevelil se je v trgovskega poslovanja prodajalne modnih oblačil v Celju. Odslej je le preko časopisov in ob ogledih nogometnih tekem sodeloval z nogometaši.

Z vsakim delom moraš strmeti k uspehu, ali ne? Dosežen uspeh te žene naprej k večjemu uspehu, to je vsepovsod, tudi v športu. Je dejal, ko sem ga začel spraševati o nogometu, športu, v katerem smo Celjani pred leti doživeli ne najbolj časten poraz. — Toda velike uspehe lahko do-

segamo tudi z manjšimi sredstvi, kot je to navada. Seveda s sistematičnim delom... Vsekakor pa je vsak uspeh odraz sistematičnega dela. Predvsem in nujno samo sistematičnega dela. Vsepopovsod in ne samo v športu. Pred leti sem rekel — dovolj. Pa me je znova potegnilo. Zopet sem začel... »

Branko je že drugič prevzel teniško delo pri Kladivarju. Zanimivo, da je doslej vedno vskočil tam, kjer je bilo treba kaj reševati. Graditi vse znova. Počasi in previdno, kajti vsak poraz je pomenil nekaj več kot samo izgubljeno tekmo. S svojim idealizmom je še danes trdno prepričan, da se njegov trud izplača. Zato ga vlaga. Teče sem, skoči tja, pričrpuje tu, svetuje onemu. Živi za trgovino in šport.

Vidite, ljudje žele nekaj enkratnega tudi v oblačilju. Ne žele uniformiranosti. Prodajam konfekcije. Vsaka stranka želi pozornosti, nasveta, in če ji to nudiš, sta oba zadovoljna. Vidite, tej sem svetoval, da tega ne kupi, ker ji ne pristojta. S tem nasvetom sem prikrajšal trgovino za nekaj tisočakov, toda vem, da bo drugič prišla in bo zadovoljna. Toliko je problemov.

Pogledjva, kaj lahko naredimo iz celjskega nogometa. Strinjava se,

da precej, tako je. Toda kako? Tu se ne bova strinjala. Vsekakor ne čez noč in ne s silo. S sistematičnim delom, z voljo in samoodpovedovanjem. Ali v drugih športnih disciplinah dosegajo uspehe brez vloženega truda? Nikakor, v tem je vsa resnica. Nogomet ni izjema... »

— Dober dan... Njegov enkratni nasmehek, ki mu venomer lebdijo okrog ust, se je izgubljaj v 28 kvadratnih metrov prostora, kolikor je prodajalna velika. Segel je med oblačila in navduševal starjšo gospo, ki se nikakor ni mogla odločiti med tremi vzorci... Popoldne bo tekla na igrišče, da bi zvečer, če bo čas, ujel še televizijski program. Pravi, da ima rad drame, kljub temu, da samo ob dramah ne more živeti, vendar jih gleda. Zato ne more tudi razumeti, kako lahko tak igralec, pa še kakšen igralec — zastrelja enajstmetrovko, in to takrat, ko ima pred sabo točno določeno branilca... »

Nani

— Dober dan.

— O, dober dan! S prefinjenim gibom je razprostril obleko po prodajni mizi. Starejša tovarišica je nakupovala pomladni plašč. So rokavi raglan? Da, raglan. Skoda... Imate kaj v temnejši barvi? Imamo. Ta bi bil kot po meri za vas... Imate kaj težjega? Ne? Skoda...

Za trenutek je nastalo v trgovini premirje. Odrinil je kup naročilnic, dobavnic in športnih časopisov ter naredil prostor, na kate-

Trojčki ob treh

V torek, kmalu po tretji uri zjutraj, so se v celjski bolnišnici v dobrih štrinajstih minutah rodili — trojčki. Mamica je osemindesetletna Marija Rose, njeni otročki pa so prijokali na svet nekoliko prezgodaj. No, to pa jih ni motilo, da ne bi bili prav dobre volje, ko smo jih že šest ur kasneje fotografirali. Ciril, namočnejši — težak 2.120 gramov — je celo odločno protestiral, ko je škrtnil fotoaparata. Njegovega nekaj minut mlajšega brata je po teži in dolžini prekosila sestra Marija, ki je tehtala 1.940 gramov, medtem ko jih ima Metod 1.600. Otroci so zdravi, mamica pa srečna, saj so trojčki prvi otroci v njihovi družini, ki je doma na visoki Raduhi. Verjetno se bo novice razveselil tudi oče, ki dela v tujini, saj ga bodo žena in otroci prav gotovo težko pričakovali. Vsem naše iskrene čestitke in najboljše želje!

Lani so v celjski bolnišnici pomagali pri 3.346 porodih, od tega so se 37-krat rodili dvojčki in enkrat trojčki. Letos pa so se dvojčki rodili že devetkrat — kaže, da se nam obeta bogato leto.

Pred izidom lista so nam sporočili, da je izmed trojčkov deklica Marija umrla. Ostala sta samo Ciril in Metod.

obrazji

PISMA ŠOŠTANJSKI UPOKOJENCI OGORČENI

Na pustno soboto so šoštanjski upokojenci pripravili v spodnjih prostorih hotela Kajuh pustno rajanje z maskarado. Odbor društva je na željo številnih članov smatral za potrebno organizirati to družabno prireditev v okviru letnega programa ker je odpadla prireditev Novoletne jelke. Ker društvo ne razpolaga z lastnimi klubskimi prostori, je direktor hotela Kajuh pokazal razumevanje za tako prireditev ter dal na razpolago spodnje prostore hotela, ob pridržku rezervacije nekaj miz za svoje stalne goste. Razen številnih upokojencev in njihov družin-

skih članov se je prireditev udeležilo tudi precej ostalih šoštanjčanov, ki so si pravočasno oskrbeli rezervacije, pa je prireditev potekal v najlepšem in prijetnem družabnem razpoloženju; celo udeleženci izven vrst upokojencev so dali vse priznanje prireditvenemu odboru društva ter izrazili željo, da bi bilo še več podobnih prireditev s strani upokojencev.

Sedaj pa se je »Saleški rudar« z dne 24. marca t. l. namesto priznanja porogljivo spotaknil nad to prireditev, češ da so upokojenci v javnem lokalizirali maskarado!!!

Mnenja smo, da bi Saleški rudar lahko koristneje uporabil prostor za pomoč društvu upokojencev za čimprejšnjo doseganje lastnih klubskih prostorov, za katere se društvo bori že deset let, pa jih šele nato »izrinil« iz javnih lokalov, kajti humano nalogo, ki jo vrši društvo upokojencev pod geslom: »Vse v skrbni za stare ljudi« je

dolžna podpirati vsa naša društva, posebno pa še podobni člankarji, ki se na tako porogljiv način spotikajo nad eno samo letno prireditev upokojencev, medtem ko imajo sami vse leto na razpolago javne prostore. Sedaj nam je tudi jasno, zakaj je bil takoj prvi dan strgan lepak za to prireditev iz oglasne deske ob mostu. Morda bi bilo primerneje, če bi člankar za uvod svojega članka nekoliko spremenil besedilo v: »Oj, ti Šoštanjčani presneti!«

Društvo upokojencev Šoštanj

ŠE KALVARIJA

V zadnji številki Celjskega tednika je F. L. opisal žalostno podobo, ki jo nudi celjska kalvarija. Dovolite, da na kratko opišem, kako je do te žalostne podobe prišlo. Med vojno so kapelice močno trpele zaradi bombardiranja, ena je bila celo čisto porušena. Po vojni so jih popravili, da bi jih zavarovali pred razpadanjem. Pred nekako štirimi ali petimi leti je Olespevalno in turistično društvo Celje pričelo z obnovitvenimi deli, ki jih

je vodil prof. Curk po naročilu zavoda za spomeniško varstvo v Mariboru. Eno izmed kapel so delno že obnovili, z ostalih pa so odstranili omet, da bi jih lahko obnovili. Obnova pa nekemu ni bila po volji; dosegel je, da je mestna občina sredi obnovitvenih del izdala odločbo, da se dela »iz urbanističnih razlogov« ukinejo. Teh razlogov pa občina kljub pozivu v časopisih ni navedla. Omenim naj, da bi takrat obnovitvena dela nikogar ne bremenila, ker bi finančno plat nosil cerkveni urad. Omenim naj še, da sem pred leti čital nekje, da je takratni mestni ljudski odbor imel v svojem načrtu tudi obnovo kalvarije. Določena je bila precejšnja vsota. Kipe so sprva odnesli v eno kapelo, zdaj pa jih otroci premetavajo sem in tja. F. L. svetuje, naj bi kapelice, kolikor jih ni mogoče popraviti, podrli. To se ne bi smelo zgoditi. So namreč baročne, imajo dragocene portale in so del starega Celja; njih starost cenijo na blizu tristo let.

Milan Cetina
Celje

»Mi kar pustimo časa čas« — naj spomenike naše grize! Bojimo se, da z razpravljanjem ne bomo nič dosegli in da imamo po vsej priliki na našem območju še dragocene spomenike, ki jim najbrž tudi ne bo (denarne) pomoči, ki tako rekoč »molče« propadajo.

DVAKRAT PLAČANA VOZOVNICA

Dne 16. marca je P. J. kupil pri blagajni avtobusnega podjetja v Celju vozni listek za vožnjo z avtobusom od Celja do Planine. Ko je sprevodnik Z. pregledoval vozne listke, potnik ni mogel takoj najti vozne listke, ki ga je pri blagajni vtaknil v žep. Četudi so sopotniki zatrjevali, da je J. P. zares kupil vozovnico, tega sprevodnik ni hotel verjeti in je terjal, da mu P. J. plača vožnjo (280 SD). Kmalu zatem pa je P. J. vendarle našel neuničeno vozovnico in jo pokazal sprevodniku. Toda ta je ni maral niti pogledati in je odšel na drugi konec avtobusa. To je bilo med Celjem in Teharjem, ko bi bil sprevodnik še vedno mogel upoštevati, da se je poprej prenehal in po krivici obdolžil potnika laži in mu grozil s kaznijo. Niti toliko ni bil, da bi vrnil potniku denar, četudi je bilo očitno, da je potnik plačal vožnjo dvakrat. Sprevodnik Z. v tem primeru ni ravnal pravilno in verjetno ga bo to pismo opozorilo, da v prihodnje ne bo ponovil kaj podobnega.

Sopotnik

TUDI ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE NAJ VELJA REFORMA

PRISPEVEK SPREJET ALI NE?

Burna je bila razprava na zadnji seji celjske občinske skupščine, ko so odborniki obravnavali in odločali o uvedbi izrednega prispevka za kritje primanjkljaja v skladu za zdravstveno zavarovanje.

Primanjkljaj je lani po zaključnem računu sklada znašal nekaj nad pol milijarde starih din. Delno so ga krili iz rezervnega sklada za zdravstveno zavarovanje — v višini nekaj nad 173 milijonov starih din.

Se nepokrit primanjkljaj v znesku 330 milijonov starih din pa naj bi krili z dodatnim prispevkom, ki ga bodo zavarovanci plačevali od 1. aprila. Ta prispevek znaša v občinah Celje, Laško, Konjice in Sentjur 0,77% od bruto ali 1,15% od neto osebnih dohodkov. V občini Mozirje in Smarje, ki sta edini od vseh občin v celjski skupnosti za socialno zavarovanje že lani sprejeli dodatni prispevek do najvišje dopustne meje, bo ta prispevek letos nižji, in sicer v Mozirju 0,55%, v Smarju pa celo 0,36% od bruto osebnih dohodkov.

Zagovorniki tega prispevka so trdili, da je uspeh že to, da so uspeli znižati primanjkljaj od milijarde na pol milijarde, kar kaže, da so v zdravstvu le začeli varčevati in racionalneje gospodariti. Trdili so tudi, da osebni dohodki lani niso porasli za 23%, kot je bilo po reformi pričakovati. Torej trošenje na predvidenih, ki jih ni bilo. Temu se je pridružila še valorizacija pokojnin, 133-dnevni porodniški dopust (prej 105 dni), umetno »napihovanje« osnov za deseto višjih pokojnin ipd. Vse to je obremenjevalo sklad za zdravstveno zavarovanje.

Pristaši tega prispevka so tudi menili, da je celjska zdravstvena služba cenejša kot je republiško povprečje, zato ne kaže melati očitkov nanjo glede deficita. Predlagali so, naj skupščina prispevek sprejme, ker bo v nasprotnem primeru dala soglasje za ta prispevek republiški skupščini.

Tega mnenja pa niso bili odborniki iz gospodarstva. Odbornik Drago Čeh

je dejal, da se v načelu ne strinja s tako obrazložitvijo. Gospodarska reforma velja za vse, ne le za gospodarstvo. Zato je treba uskladiti zahteve z možnostmi. Tudi socialno zavarovanje bi se moralo temu prilagoditi in se gibati v mejah možnosti, ki jih nudi proizvodnja. Najlažje je, je poudaril odbornik Čeh, da izgube pokrivajo gospodarske organizacije. Kako bi bili veseli, če bi tudi gospodarske organizacije imele kakega botra?

Odbornik Čeh se ni strinjal tudi s trditvijo, češ naj skupščina izglasuje prispevek, pa če je to komu všeč ali ne, ker bo v nasprotnem primeru dala soglasje republiški skupščini. Menil je, da je tako stališče v osnovi zgrešeno. Vse te probleme mora reševati neposredni proizvajalec kot upravljalec, sicer bo samouprava izgubila na veljavi!!

V tej razpravi je bilo čuti tudi mnenje, da je v zdravstveni službi »kratek stik«, ker ni prav, da je

zdravnik plačan po tem, koliko naredi. Bolje bi bilo, da bi zdravstvene delavce nagrajevali po tem, če so ljudje zdravi. Nič ne de, če bodo zdravilišča prazna. Zaradi vsega tega prihaja do raznih deformacij v socialnem zavarovanju. Odbornik Čeh se je zavzel, da bi primanjkljaj krili v dveh letih namesto letos.

Ko so odborniki o tem glasovali, je bilo vzdušje nekam čudno. Vendar je od 52 navzočih glasovalo za prispevek 28 odbornikov, 16 jih je glasovalo proti, 8 odbornikov pa se je glasovanja vzdralo. Ker občinski statut predvideva, da skupščina sklepa veljavno, če glasuje večina NAVZOČIH ODBORNIKOV, je bil prispevek torej sprejet. Če je pa smatrati prispevek kot davščino, kar nekateri trdijo, pa sklep o tem ni veljaven, saj občinski statut v tem primeru predvideva glasovanje VEČINE ODBORNIKOV vsakega zbora. Ta pa tokrat ni bila zagotovljena.

- ma -

ŠE O ZBORIH VOLIVCEV

Prejšnji teden smo pisali o slabi udeležbi na zborih volivcev in o vzrokih za to. Tokrat pa nekaj besed o tem, ali zbori volivcev s tako pičlo udeležbo lahko izražajo mnenje večine prebivalcev v krajevni skupnosti.

V občinskem statutu piše, da občani neposredno sodelujejo pri upravljanju občine na zborih volivcev. Zato na njih obravnavajo vprašanja, ki imajo splošen pomen za življenje in delo v občini ter dajejo predloge za reševanje takih vprašanj.

Poraja se vprašanje, ali zbori volivcev s tako skromno udeležbo, ko največkrat ni navzočih niti 10% prebivalcev, lahko avtoritativno izražajo voljo in mnenje vseh ali pa vsaj večine občanov na svojem območju? Prav gotovo, da ne.

Zakaj se torej občani ne poslužujejo teh svojih parvic, ki so hkrati tudi dolžnosti?

Doslej se je že izoblikovalo dosti mnenj o tej pasivnosti zlasti v mestih. Govori se, da je temu vzrok »slaba« obveščena, da so oblike zastarele, da so zbori nekvalitetni in slabo pripravljani, da je v mestih dovolj javnih komunikacijskih sredstev (časopisi, radio

in televizija), da volivci na zborih sodijo o vprašanjih, za katera so sklepi že določeni, da se njihova mnenja premočno upoštevajo, da ne dobijo odgovorov na postavljena vprašanja itd.

Za zbor volivcev v mestih je značilno še to, da jih obiskujejo predvsem starejši ljudje, upokojenci in gospodinj. Mladine na zborih skoraj ni videti, pre malo pa jih obiskujejo tudi člani ZK. Prav tako so navadno na zborih redke izjeme tudi proizvajalci, kakor da oni niso tudi občani.

Razumljivo je torej, da takšen sestav in preskromna udeležba na zborih nikdar ne more biti odsev dejanske volje in teženj vseh občanov.

Zato bo ena izmed nalog VI. kongresa SZDL, ki prav te dni zaseda, da med drugim ugotovi, kako je s tem delom. Gre namreč za oceno položaja zborov volivcev v sedanjem družbeno-ekonomskem razvoju, upoštevajoč pri tem nove oblike izražanja mnenj občanov, kot so razne tribune, ankete in posvetovanja.

-ma-

Priloge za volitve v samoupravne organe so že v teku. V kolektivih se na letošnje volitve skrbno pripravlja. Posnetek prikazuje predvolilni sestanek v obratu kotlov v celjski tovarni EMO. Foto V. David

PRIZNANJE MERXU IN „SAVINJI“

V življenju je pač tako, da ljudje šele takrat pravilno ocenimo svoje zdravje, ko naš priklen bolezen na posteljo, včasih pa šele takrat, če smo prisiljeni iskati pomoč v bolnišnici. Aktivisti Rdečega križa pa imajo stalno pred očmi dejstvo, da nihče ne ve, če ne bo kar na lepem navezan na oskrbo in zdravljenje z najmodernejšimi sredstvi medicine in kirurgije. Bistveno lahko na delovnem mestu, ohranimo otrokom starše, staršem zopet otroke, omilimo bolečino ali preprečimo smrt za leta in desetletja — če imajo zdravstvene ustanove vsak trenutek na razpolago dovolj krvi, to je, če zdrav občan že predhodno daruje svojo kri za bolnega sočloveka.

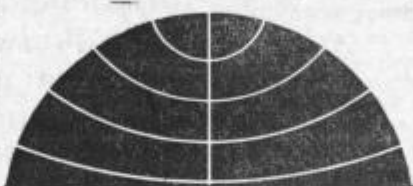
Do druge svetovne vojne je bila transfuzija krvi še redek primer kirurških posegov. Danes pa pomeni vsakodnevni terapevtski ukrep vsakega kirurškega ter internomedicinskega delovanja. Zato ne morejo več kriti potrebe po krvi neposredni darovalci krvi. Naloga za pravočasno preskrbovanje krvi prevzamejo v raznih državah različne zasebne ali državne dobrodelne organizacije. Pri nas opravljajo to službo transfuzijske postaje in jugoslovanski Rdeči križ. Zasluga Rdečega križa je, da se je v na-

šem krvodajalstvu izoblikovalo v preteklih letih načelo prostovoljnosti, temelječe na človekoljubnih nagibih v smislu socialističnega humanizma. Potreba po krvi je iz dneva v dan večja.

Število krvodajalcev v celjski občini pa se je zadnje mesece krčilo zlasti zato, ker nekateri sicer redke delovne organizacije, ki pa imajo mnogo članstva, niso priznavale dela prostega in plačanega dne svojim ljudem takrat, ko so oddajali kri. Vendar se je tudi to pričelo obračati na bolje. Upoštevajoč predloge Rdečega križa in njegovih aktivistov ter priporočila občinskega sindikalnega sveta in ustreznih sindikalnih podružnic sta znani celjski podjetji trgovina na debelo in drobno Merx in lesno industrijski kombinat Savinja te dni sprejela v svoje splošne samoupravne akte določilo, ki daje članom teh delovnih skupnosti pravico do nadomestila osebnega dohodka za vsak tisti dan odsotnosti z dela, ki so darovali svojo kri. Rdeči križ in transfuzijska postaja v Celju se zahvalujeta samoupravnim organom navedenih podjetij za ta napreden ukrep, ki ga bodo gotovo posnemale še druge delovne organizacije.

C. G

ZABELEŽENO ZA VAS POMAGAJ SI SAM...

PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU

Dragi bralci!

Verjetno ste že slišali tisto nekoliko reformirano svetopisemsko geslo — pomagaj si sam in drugi ti bodo pomagali. Da, drugi ti bodo pomagali, če ti bodo, kajti vse je odvisno od tega, kdo si pomaga sam.

Njemu na primer niso pomagali. Navsezadnje sploh ni šlo za pomoč, ampak za uveljavitev pravice. Po več ko petintridesetih službenih letih so ga upokojili. Ker ni imel položaja, ni imel visokih dohodkov in ker ni imel visokih dohodkov, tudi ni imel visoke penzije. Takrat, ko je šlo za pokojninsko osnovo letno povprečje osebnega dohodka — dinamični razvoj, kot že znano, vnaša v po-

kojninski sistem vsakoletne dinamične spremembe — bi moral dobiti, kot so dobili ostali uslužbenci v njegovi ustanovi, trinajsto plačo. S tem bi se povprečje dvignilo za kakšne štiri tisočake. To sicer ni dosti, a nekaj vendarle. Toda te plače ni dobil. Zdi se, da jo je namesto njega dobil kdo drug. Sprva je osebno urgiral v upravi podjetja, a so ga »prepričali«, da je plačo dobil. Nato je urgiral pismeno, a so mu seveda zopet odgovorili, da jo je dobil. Potem se je pritožil in po pravni poti iskal pravico, vendar zaman. Napotili so ga nazaj v izhodišče začaranega kroga. Po njegovem obodu hodi še danes in, zanimivo, vedno znova pride samo do začetka. Delj ni mogoče, saj je znano, da krog nima konca. Razen tega je tudi mali človek, za male ljudi pa najbrž tudi penzija ni pomembna. Kaj pravite?

Kozorog

Ob bistrem potoku...

NE MLIN, TEMVEČ USNJARNA, KONFEKCIJA IN ŠE KAJ

ZDAJ, KO PRAKTIČNO NI VEČ PODJETJA KOVO, JE OSTALO NA VRANSKEM ŠE MAJHNO PODJETJE »INVALIDSKE DELAVNICE«. V SVOJIH STIRIH OBRATIH: USNJARNA, USNJENA KONFEKCIJA, KOVINSKI SERVIS IN VRBOPLETARSTVO IZDELUJE ŠTEVILNE MIKAVNE IZDELKE, KI SI UTIRAJO POT NA DOMAČE IN TUJE TRZIŠČE.

V izdelovanju usnja so se zdaj specializirali na izdelavo in obdelavo konjskega usnja, ki zanj močno povprašujejo doma in v tujini. Izdelujejo ga v naravnih barvah, ali ga pa tudi obarvajo v temnozrjavno in črno barvo. Mimo tega izdelujejo še teletje usnje in irhovino pa še druge vrste usnja. V vsej usnjarski proizvodnji pa jim primanjkuje surovin in če bi ne bili sklenili kooperantskih pogodb, bi verjetno imeli letos precej hude težave.

V skladišču usnja, ki pravijo, da ni najbolj primerno, so se nam pasle oči na lepih barvah raznovrstnih usnjenih kosov, ki so jih pripravljali za izvoz, deloma pa so bile to zaloge za domačo usnjeno konfekcijo. V majhni delavnici, ki ima svojo prirobnico in šivalnico, izdelujejo raznovrstne usnjene izdelke. Tudi v konfekciji so v kooperaciji z različnimi podjetji, ki jih oskrbijo s surovinami

oziroma polysurovinami, da jim po naročilu izdelujejo: motoristične obleke, čepice, jope, plašče in podobno. Če tudi je delo v kooperaciji včasih nekoliko zapleteno, pa je to za tak majhen kolektiv ugodno, ker imajo zato več prostih obratnih sredstev.

V kovinskem servisu izdelujejo največ brzoparilne in gnojnične sode, opravljajo razne usluge, a delali bi lahko še marsikaj drugega, toda tudi v tej dejavnosti, kakor v usnjarski, jim primanjkuje surovin. Najmanj skrbi glede surovin imajo pač v oddelku vrbopletarstva. V tem času pletejo velike hmeljarske koše, a sicer izdelujejo vse mogoče pletenine iz vrbovih šib, ki jih tudi prav lepo prodajajo.

V vseh obratih, celo v vrbopletarstvu bi bile potrebne številne investicije. Seveda imata prednost usnjarstvo in kovinski servis. Lani in letos so uspeli, da so nekoliko obno-

vili strojarno, zdaj razmišljajo, kako bi uredili ustrezno skladišče usnja in usnjenih izdelkov. To je zdaj še najbolj nujno, kajti kupci prihajajo od vsepovsod, tudi iz Avstrije, Nemčije in Italije. Posebna mikavnost so zadnje čase moški klobuki iz telečjega usnja, ki jih izdeluje neki klobučar v Ljubljani. O njem si na Vranskem pripovedujejo dogodivščino, kako ga je neki Italijan pozno zvečer pregovoril da mu je moral narediti klobuk iz usnja kar čez noč.

Petdesetčlanski kolektiv si zatorej prizadeva, da dela kvalitetno in v količinah, kolikor jih s svojimi napravami premore. Morda se jim bo časoma posrečilo, da si oskrbijo še nekaj novih strojev in tako izpopolnijo proizvodnjo. Toda uspehi so tudi zdaj očitni, saj delitev dohodka 40 % za osebne dohodke in 60 % za sklade ni slaba, pa tudi povprečni osebni dohodek lani je bil 64.000 SD, a letos predvidevajo, da se bo povečal na kakšnih 680 ND.

Vransko torej kljub vsemu ne bo ostalo čisto brez industrije.

H. S.

ZASTARELI SIVALNI STROJI V KONFEKCIJSKI SIVALNICI INVALIDSKIH DELAVNIC NA VRANSKEM PRIDNO BRNIJO IN SIVAJO. DEKLETA SE TRUDIJO IN SI PRIZADEVAJO, DA BI IZ STROJEV IZTISNILA KAR NAJVEČJI UCINEK. SEVEDA, CE BI ZMOGLI TOLIKO DENARJA, DA BI SI KUPILI BOLJ MODERNE IN USTRENE SIVALNE STROJE, BI BILI USPEHI SE VEČJI. TUDI TO SE BO, DOTLEJ PA JE POTREBNO IZKORISTITI STROJE, KI SO NA RAZPOLAGO. DOSTI SO ZE NAREDILI IN SE DOSTI BODO.

Od vsepovsod

POLZELA: Kolektiv tovarne nogavice na pobudo Rdečega križa zbral s prostovoljnimi prispevki 547 tisoč starih dinarjev za pomoč Indiji.

ZALEC: Kmetijski kombinat bo v Vojniku, Zalcu, v Braslovčah, na Vranskem in na Polzeli uredil kmetijske apoteke, ki bodo nudile proizvajalcem, živinorejcem, sadjarjem in drugim, vse vrste raznih semen, mineralnih gnojil, močnih krmil vitaminskih koncentratov, zaščitnih sredstev, sadjarskega in vrtnarskega orodja.

NAZARJE: Na nedavnem pionirskem šahovskem tekmovanju je sodelovalo 16 ekip in 67 udeležencev. Prehodni pokal si je priborila ekipa rečiške osnovne šole. Vsa organizacija turnirja je bila v spretnih rokah poštvalnega šahista Avgusta Kržnika, upravnika pošte v Mozirju.

LOKA: Zadnje krvodajalske akcije v Loku pri Zidanem mostu se je udeležilo 32 ljudi. Letos je bilo že več prostovoljcev tudi iz hribovskih naselij.

SENTJUR: Tukajšnje delovne organizacije so se odločile za tesnejše sodelovanje z zavodom za požarno varnost v Celju. Z zavodom so že sklenile pogodbe o medsebojnem sodelovanju. Gre predvsem za strokovno pomoč pri vzgoji kadrov in za kontrolo požarnovarnostnih naprav. Delovne organizacije bodo po pogodbi plačale za usluge 70 do 300 tisoč starih dinarjev.

Takšno sodelovanje se je pokazalo že kot zelo uspešno pri zadnjem požaru v delavnici »Alpos«, ko so delavci uspešno preprečili požar. »Alpos« je z zavodom za požarno varnost v Celju sklenil pogodbeno sodelovanje že lani.

PONIKVA: Na zadnji seji kooperantov ekonomske enote Ponikva so ustanovili živinorejski in sadjarski odbor. Prvega bo vodil Ivan Znidar, drugega pa Slavko Zličar.

7. APRIL — SVETOVNI DAN ZDRAVJA

ČLOVEK V MESTU

(Nadaljevanja s 1. strani)

Naj mi bo dovoljeno omeniti le nekatere celjske komunalne probleme s katerimi se že spopadamo, ki jih skušamo reševati in ki jih bomo morali v celoti rešiti, če hočemo zagotoviti normalni razvoj mesta in zdravo življenje v njem. Na prvem mestu je oskrba z zdravim pitno vodo. Problem pitne vode smo v Celju prvič reševali pred 65-timi leti, ko je bil zgrajen prvi mestni vodovod. Drugič je bil za silo rešen takoj po vojni in tretjič pred dobrim letom dni. Toda problem ni rešen, kajti industrija popije preveč pitne vode namesto ljudi in za bodoče mesto jo bo prav gotovo zmanjkalo, če ne bomo za industrijo našli drugih virov in za prebivalstvo še več zdrave uporabne pitne vode. Ali veste, da v celjski občini uživa do 30 % ljudi nezdravo vodo in da pije 900 ljudi vodo iz jarkov in mlak?

Naša industrija izpušča v kanalizacijo in v površinske vodotoke ogromne količine neprečiščenih industrijskih odpadkov. Samočištilna moč Voglajne in Savinje ne zadoščata več. Umazana, zdravju škodljiva in neuporabna godlja teče po strugi nekaj modre in opevane Savinje proti Savi, ki v nič manjših količinah nosi industrijske odpadke. V naših rekah zamirajo zadnji sledovi življenja, voda je postala neuporabna za kopanje, je postala umazana strupena godlja, ki jo moramo slej-ko prej vrniti v tako stanje, kakršno smo imeli pred petdesetimi leti.

Cim večje je mesto in čim gostejše je naselje, tem več je smeti in odpadkov in vse to je potrebno odstranjevati na tak način, da bo še vedno mogoče življenje.

Naši industrijski dimniki izpuščajo poleg ognjišč in železnice v ozračje na vagone dima in strupenih snovi. Zaradi strupenosti dimnih plinov ugotavljamo škodo na posevkih, vrtovih, sadnem drevju, gozdovih. Kolikšna pa je ta škoda na ljudeh in ta prav gotovo ni nič manjša, še vedno ne vemo...

Iz dneva v dan se veča število avtomobilov na cestah. Promet skozi mesto in ob njem je vedno gostejši. Vedno več je prometnih nesreč. Vedno pogostejše je asfalt, v katerega smo uklonjeni, krvav od žrtev sodobnosti. Belo in zeleno mesto naših očetov je postalo siva gmota kamena in betona, zmanjkuje prostora za vrtove, parke, ni več zelenja, ki bi obnovljalo kisik, ki ga potrebujemo za dihanje.

Mi vsi, ki živimo v mestu, hlastamo v naglici za delom, živimo drug poleg drugega in ne več drug z drugim. Tople človeške vezi med nami se trgajo. Pozabljamo na počitek in odmor, pozabljamo na naravo, pozabljamo na soljudi. Vedno več nas je in vedno manj se poznamo med seboj.

To in še številni so problemi, s katerimi se srečuje človek v mestu. Vse to mu krivlja življenje in izpodkopava zdravje. Če hočemo živeti, se moramo tem škodljivim pojavom upreti z znanjem in ukrepi.

Naj bo proslava svetovnega dne zdravja vzpodbuda k osveščanju in akciji za boljše in zdravo življenje v Celju!

dr. Franc Fludernik

dr. Franc Fludernik

USPEH JE KVALITETA

DOBRA ORGANIZACIJA - DOBRI REZULTATI

V DVANAJSTIH LETIH OBSTOJA SI JE ŽALSKO GRADBENO PODJETJE »GRADNJA« S SVOJIMI KVALITETNIMI USLUGAMI USTVARILO RENOME V ŽALSKI OBČINI POSLUJE PET GRADBENIH OPERATIV. POCENITEV DEL IN REŠITEV V GRADBENIŠTVU JE LE V LAŽJIH STROJIH.

Gradbeno podjetje »Gradnja« v Zalcu ki bo letos po planu ustvarilo okrog 800 milijonov starih dinarjev prometa si je ustvarilo s svojimi kvalitetnimi uslugami dober renome. Zaposluje okrog 240 delavcev, ki si ob uspehi organizaciji dela ustvarjajo solidne pogoje za življenje na tem območju, kljub temu, da delajo na terenu med dvema velikima gradbenima podjetjima — Ingradom in Vegradam.

Mizanska delavnica za proizvodnjo stavbnega pohištva, obrat za izdelavo betonskih elementov in obrat pomožnih dejavnosti zagotavljajo pogoje za učinkovito delo gradbene operativne.

Kolektiv Gradnje je nove gospodarske pogoje, ki so in še pretresajo sorodna podjetja, dobro premostil. S svojo razvojno politiko ni zašel v skrajnost pri nabavljanju opreme in pri zaposlovanju, saj ni doslej vlagal večjih sredstev za nabavo težjih strojev, ki večino podjetij zaradi nepo-

polnega izkoriščanja močno bremenijo. Zaposluje predvsem stalno delovno silo, katere povprečni osebni dohodek se bodo letos gibali okrog 60 tisoč starih dinarjev.

Lani je podjetje imelo težave zaradi gradbenih del, za katera investitorji niso imeli dovolj denarja, tako da so morali zaradi tega vezati obratna sredstva. Kaže, da jih je ta prevelika zaupljivost izučila in da odslej sprejemajo le dela, za katera je denar zagotovljen.

Letos gradi podjetje prostore celjskega zavoda za rehabilitacijo, nove proizvodne prostore Etola v Skofji vasi, drobne naprave v Pečovniku, kmetijsko strojno postajo v Zalcu in skelet druge polovice mostu preko Savinje v Grižah. Poleg tega grade več stanovanjskih objektov, kot sta dva 20-stanovanjska bloka na Polzeli, v Zalcu, šestorček v Sempetru ter Vojniku in opravlja več adaptacijskih del.

Investicije so usahnile, ogromna gradbena operativa je ostala

BOJ ZA ŽIVLJENJE

PODJETJA SO VELIKO SREDSTEV VLOŽILA V MEHANIZACIJO,

MALOKATERA GOSPODARSKA VEJA JE RASLA TAKO HITRO IN STIHLJSKO KOT GRADBENIŠTVO. IZ MALIH OBRATNIH KOLEKTIVOV SO KMALU ZRASLA VELIKA GRADBENA PODJETJA KI SO Z IZBIRO SPREJEMALA DELA, PRILAGAJALA MEHANIZACIJO IN OPERATIVO, MEDTEM KO SE DANES RAZVESELE VSAKEGA NAROCILA.

Na področju nekdanjega celjskega okraja je več deset gradbenih podjetij. Vsa ta podjetja so bila ustanovljena zaradi pretiranih potreb, ki so

vznikle čez noč, v času ekstenzivne investicijske dejavnosti. Zaradi ugodnih pogojev so se majhna obrtna podjetja spreminjala v velika gradbena podjetja ter s tem negirala smisel, zaradi katerega so bila ustanovljena, to je potrebne obrtne dejavnosti.

Tako smo v nekaj letih dobili nekaj večjih in veliko malih gradbenih podjetij, ki so zaradi konjunkture na trgu s svojimi pogosto vsiljenimi uslugami lepo živela. Vse do sprememb v gospodarski politiki; do reforme, ki je posegla tudi v investicijsko politiko. Zdaj so se razmere spremenile, ostala pa so podjetja s svojo mehanizacijo in operativo. Trenutno so v nezavidnem položaju ravno večja podjetja, ki imajo velik del sredstev vloženi v drago mehanizacijo, ki zaradi neizkoriščenosti in potrebne vzdrževanja »zažira« v sklade.

Razmere, ki so nastale po gospodarski reformi in ki so bistveno vplivale na dejavnost gradbenih podjetij, lepo ilustrira primer licitacije gradbenih del pri gradnji hlevov v Smartnem ob Paki, ki je bila zadnje dni prejšnjega meseca.

Predračunska vrednost projekta je bila 72 milijonov starih dinarjev. Na natečaj se je prijavilo pet gradbenih podjetij, med njimi celjski Ingrad, velenjski Vegrad in eno gradbeno podjetje iz Ljubljane. Ponudbe ob licitaciji so bile sorazmerno zelo različne in predvsem višje od projektantskih postavk. Zadeva ne bi bila

KI LEŽI NEIZKORIŠČENA

zanimiva, saj vemo, da so doslej izvajalci del vedno prodri z nekoliko ali pa celo mnogo dražjimi postavkami, če se med ponudniki ne bi pojavilo podjetje, ki je bilo z vrednostjo svojih storitev precej nižje kot ostala podjetja. Velenjsko gradbeno podjetje Vegrad je namreč ponudilo za deset milijonov starih dinarjev cenejšo storitev, kot pa je kazal celo projektantski izračun!

Torej kako je mogoče, da bi to gradbeno podjetje pri tem sorazmernem cenemem projektu lahko opravilo dela za več kot trideset milijonov dinarjev ceneje kot podjetje, ki je predlagalo najdražjo ceno? Pri tem moramo upoštevati dejstvo, da projektanti v večini primerov vključujejo nižje cene storitev in gradbenih materialov. Ze ob tem dejstvu bi vsak izvajalec gradil brez dobička, z malenkostno zgubo! Preostaja možnost, da ima velenjski Vegrad izredno organizacijo dela, ki ustvarja take dobičke in efekte, da lahko na vsakih sedem milijonov predračunske vrednosti prihrani milijon! Če je tako, potem kaže, da bomo končno tudi v gradbeništvu ustvarili red, kar je vsekakor hvalevredno. Če pa upoštevamo pogoje, v katerih so se znašla nekatera gradbena podjetja, predvsem večja, se ob tem poraja misel, da utegne biti to le izhod v silo, izhod, ki lahko pelje samo v propad.

J. Sever

Velike pomajnkljivosti

V SMARSKI OBČINI JE 40 DELOVNIH ORGANIZACIJ, OD KATERIH JE DOSLEJ STATUTE PRIPRAVILO LE 19. OD DELOVNIH ORGANIZACIJ STATUTE NISO PRIPRAVILI V OBRATNI AMBULANTI SLATINSKE STEKLARNE IN V NOVO USTANOVLENEM OBČINSKEM STANOVANJSKEM PODJETJU. NOVEGA STATUTA NIMA SE NOBENA ŠOLA, IN TEH JE 19.

Tudi sicer so v večini delovnih organizacij odlašali z izdelavo statotov, zaradi česar niso v kratkem času uspeli izdelati dovolj kvalitetnih samoupravnih aktov. V naglici so pozabili na nekatera področja, ki jih mora urejati statut ali pa so skušali uzakoniti celo nekatera nezakonita določila.

V statutih zasledimo predvsem naslednje pomanjkljivosti:

Vodilni uslužbenci naj bi odločali o posameznih vprašanjih iz delovnega razmerja, direktor naj bi bil disciplinski starešina.

Slabo je obdelano vprašanje reelekcije. Večina statotov ni določila reelekcijskega roka. Opaziti je tudi, da so ponekod poskusili zmanjšati število vodilnih uslužbencev in v statutu omenjajo kot vodilnega le direktorja. Kaže, da bi se radi izognili reelekciji. Zanimivi so tudi pogoji, kdo je lahko direktor. Medtem ko so ponekod postavili zelo stroge izobrazbene pogoje, pa so drugod le-ti izredno blagi. Očitno zato, da je lahko kandidiral dosedanji direktor.

Osnovna pomanjkljivost statotov pa je nedvomno zanemarjen sistem samoupravljanja po delovnih enotah. Temu vprašanju je dovolj pozornosti namenilo le nekaj podjetij. V statutih je mogoče zaslediti še nejasnosti, kaj je razpis, kaj pa objava prostih delovnih mest.

Se manj je storjenega pri spremanju posameznih pravilnikov. Do 8. aprila bi namreč delovne organizacije morale sprejeti vrsto predpisov. Gre za 16 do 20 samoupravnih aktov. Najpomembnejši je nedvomno pravilnik o delovnih razmerjih.

Na tem področju čaka delovne organizacije še veliko dela in le malo je možnosti, da so do zakonitega roka — to je do danes — pravilnike tudi sprejele.

P. K.

Kuhinja je ključ kleti

- Turistična sezona je pred vrati.
- Kako daleč smo z gostinstvom in domačim turizmom?
- Je zdraviliški turizem prebolel dojenčkove bolezn?
- S kakšnimi vozili naj prihajajo turisti na naše ceste?

Mož v plavem je dvignil roko. Hudimana, sedaj še to. Ze prej je kolegica pritisnila na plin tako, da se mi je zdelo, da bo fička vse zobe polomila. Nič, mož v plavem je le hitel proti meni, tako kot mi. Ob rampi smo se ustavili. Na oni strani je bilo nekaj vozil. Iskali smo Consul — Cortino, s katerim bi moral prispeti najavljenej gospod. Avto smo videli, le njega ne. Končno je prišel iz carinskega poslopja, prepeljal avtomobil na našo stran, kjer so ga obstopili cariniki.

»Zdravo, zdravo.«
»Nisem pričakoval, da se bomo že tu srečali,« je dejal »gospod X«, medtem ko smo s kolegico razpravljali, kdo se bo s kom peljal. »Vsekakor imamo lepo vreme, tudi to je predpogoj za turizem,« je pristavil. »Nisem pričakoval, da ste te obmejne procedure res tako liberalizirali. Niti pet minut ni trajal ves postopek. Torej gremo. Kje se ustavimo? V Mariboru? Rad bi videl znotraj Slavtvo.«
Senti je ostal za nami. Cortina nama je s kolegico kmalu izginila proti Kungoti. Fiček je rohnal za njima. V Slavtvi smo spili turško, »gospod X« je želel še v Zamorca, kjer bi rad nekoga pozdravil.

Znova smo pognali železna konjička proti Celju. »Gospod X« je bil izredno redkobeseden, to me je čudilo, saj mu lani skorajda nismo mogli po-tešiti njegove radovednosti. Končno sem zvedel, kaj ga je mučilo. V Mariboru je namreč dal časa iskal prostor za parkiranje avtomobilov, kot smo pa presedeli v lokalih. Kaj hočemo, tudi pri nas je občuten porast števila avtomobilov.

V Hočah je odklonil, da bi zavili na Pohorje. Sicer pa res, snega ni, gostov pa kljub velikemu številu lokalov, tudi ne. »Na Pohorju so hoteli, to poznam. Toda o Skomarju še nisem slišal.« V Bistrici je mrgolelo ljudi čez cesto, malo naprej sta se pa dva moža v modrem z belimi rokavi mirno pogovarjala. »Gospod X« se je nekoliko obregnil, nato pa pritisnil na plin. »Mnogo gostiln imate ob cestah, vašim voznikom ne bo treba od žezje umreti,« je dejal »gospod X«. »Tudi vaši zakoni o količini alkohola v krvi so dokaj širokogrudni. Neverjetno kako točno mi je citiral število nesreč, ki jim je botroval alkohol pri nas. Kaže, da je nekaj časa študiral našo, že tako nepopolno statistiko. Lani se je pritoževal nad cestami, kaže, da ga je to izučilo, kajti sedaj jih je hvalil. Le prometni znaki so ga motili. Trdi, da jih je veliko preveč...«

Na Vrholah se nismo ustavili, saj tudi ni bilo prostora, ker je več voznikov težkih tovornjakov parkiralo... Prispeli smo na Prihovo, ustavili avtomobile in se simbolično ozrli po terenu, za katerega trdimo, da spada v območje nekdanjega celjskega okraja.

»Kam? Ali točno po planu, kot ste rekli? Torej v tisto Zgomarje?« Pri tem je imel izredne težave z izgovorjavo. V Konjicah smo pustili Cortino in se nabasali v fička. Kolegica je hrabro prevzela vodstvo. »Gospod X« pa nas je začel bombardirati z vprašanji: koliko denarja smo letos vložili v turizem, koliko v lovskega, koliko za kmečki turizem, katere ceste bomo popravili in kaj ima novega ing. Korber v Zgornji Savinjski dolini.

Ko zavijemo po z gramozom nasuti cesti ob prijazno šumljajočem potoku navzgor, toplo sonce izgubi svojo moč v zelenih gozdovih. »Gospod X« se začne navduševati. Vzbudi se iz otopelosti in opozarja na slikovito pokrajino. Ubogi fičko pa poskakuje in se jezi. »Svignemo mimo mladega gozdnega delavca, ki nam na prijazen mahanje odgovori z grdim pogledom in se srečamo s snegom, ki ga v dolini ni več. Po odcepu na Resnik se cesta še močneje vzpne in kolesa zakopljejo taleči se sneg. Za ovinkom steče čez cesto mlad srnjak in nekaj minut kasneje srečamo moža s sekuro na ramih, ki po svoje prispeva k vzdušju, ki se nas loteva. Potem za-

gledamo Skomarje. Večina še s slamo kritih hišic je prislonjenih ob breg, le nekaj večjih domačij se košati med njimi. Skomarje ima samo eno gostilno, Beškovnikova je. Pa se ustavimo pred njo in dokaj presenečenim domačim povemo, da nas zanima, kako je kaj s turizmom. Pa lačni smo. In pojemo klobase, »gospod X« zvrne kozarček rujnega vinca, potem pa klepečemo z gospodarjem.

»Ja, zdaj čez zimo ni bilo kaj prida. Pa tudi poleti mine včasih celih štirinajst dni, predno kdo pride. Nas bo

Vprašamo, koliko bo penzion, pa Beškovnik tega še ne ve. Se bo že pozanimal, ko bo čas, pravi. Gostom bo nudil domačo hrano, vsak dan sproti naj bi se zmenili. Kaj pa razvedrilo? zanima našega spremljevalca. Tu se pa malo zatakne. Morda lov, lepi sprehodi — sicer pa je Skomarje kot nalašč za ljudi, ki si želijo miru in počitka.

Bolj zaradi fička, kot pa zaradi previdnosti sva s kolegom ostala v Zrečah, da bi videla to čudo, o katerem je toliko tihe — reklame. BAR. Vsekakor nerazumljivo, ko ga vse gostinske organizacije skupaj s turistično dejavnost na območju Pohorja. Seveda, individualnim kmetom bodo pomagali. Pri banki lahko dobijo posojilo za 750 tisoč dinarjev, v proračunu pa so za funkcionalno dejavnost rezervirali milijon in pol.

»Menda je bilo zaradi žičnice na Skomarje precej hude krvi. Bo, ali ne?«

»Bo, za razvoj Skomarja je več kot potrebna. Jeseni bo že stekla.«

»Boste gostinstvu privoščili kakšno poživitevno injekcijo?«

»V Konjicah nameravamo obnoviti ločale, morda zasklečiti teraso bifeja pri samopostrežni trgovini, urediti prodajni paviljon nasproti bencinske črpalke in morda še kaj?«

»Kam bi napotili lepot železnega turista, če bi vas prosil za nasvet?« smo kasneje vprašali predsednika konjiškega turističnega društva tovariša Novaka.

»Seveda na Skomarje in na krožno pot od Konjic do Loč in Zič, na Črešnjice in Frankolovo,« je pri prvi odgovoril. »In kaj bi mu nudili?« »Ribolov, če bi bili ribniki urejeni, gostinstvo nas pa močno tepe. V Konjicah na primer ne bi mogli prenočiti avtomobila ljudi; pomagati si bo treba z zasebniki.«

»In turistične prireditve?« V Konjicah verjetno ne bi kaj dosti pripomogle k razvoju turizma. To je pokazal že lanski turistični teden, ko se je kljub specialitetam, reklamami ustavilo pri nas samo štirinajst tujcev! Seveda pa na to še mislimo.«

V Konjicah smo se začeli vrteti v krogu. Ne, nismo govorili o kulturnih prireditvah, na katere bi vabili turiste. Predsednik turističnega društva si še sedaj ne more opomoči od razstave domačih specialitet, ko je sam hitel na primorsko po specialiteto, sam razvažal nalepke po bencinskih črpalkah in podkupoval (včasih tudi to moramo!) uslužbenca, da bi leplili vabila.

Nekoč bodo začeli urejevati ribnike in iz nekdanjega gostišča bodo nekoč izselili stranko, da bodo lahko zopet odprli gostišče, tega nisem rekel, globoko sem požrl slino in ga peljal k Jeleni. Zrezek je moral pospraviti tako zviška, kot mu ga je zviška servirala, da še je nato znova lahko pre-pustila razgovora pri točilni mizi.

»Da, Konjice so lepo mesto,« je dejal »gospod X« in me vlekel proti Skalam.

Najšibkejša točka konjiškega turizma je gostinstvo in to se pozna na vsakem koraku. Medtem ko naš znanec raziskuje to področje, se ustavim pri načelniku oddelka za gospodarstvo z željo, da bi kaj več zvedela o načrtih občinske skupščine glede turizma. Pri njem izvem, da je skupščina imenovala posebno komisijo in da imajo v načrtu predvsem razvijati turistično dejavnost na območju Pohorja. Seveda, individualnim kmetom bodo pomagali. Pri banki lahko dobijo posojilo za 750 tisoč dinarjev, v proračunu pa so za funkcionalno dejavnost rezervirali milijon in pol.

»Menda je bilo zaradi žičnice na Skomarje precej hude krvi. Bo, ali ne?«

»Bo, za razvoj Skomarja je več kot potrebna. Jeseni bo že stekla.«

»Boste gostinstvu privoščili kakšno poživitevno injekcijo?«

»V Konjicah nameravamo obnoviti ločale, morda zasklečiti teraso bifeja pri samopostrežni trgovini, urediti prodajni paviljon nasproti bencinske črpalke in morda še kaj?«

»Kam bi napotili lepot železnega turista, če bi vas prosil za nasvet?« smo kasneje vprašali predsednika konjiškega turističnega društva tovariša Novaka.

»Seveda na Skomarje in na krožno pot od Konjic do Loč in Zič, na Črešnjice in Frankolovo,« je pri prvi odgovoril. »In kaj bi mu nudili?« »Ribolov, če bi bili ribniki urejeni, gostinstvo nas pa močno tepe. V Konjicah na primer ne bi mogli prenočiti avtomobila ljudi; pomagati si bo treba z zasebniki.«

»In turistične prireditve?« V Konjicah verjetno ne bi kaj dosti pripomogle k razvoju turizma. To je pokazal že lanski turistični teden, ko se je kljub specialitetam, reklamami ustavilo pri nas samo štirinajst tujcev! Seveda pa na to še mislimo.«

V Konjicah smo se začeli vrteti v krogu. Ne, nismo govorili o kulturnih prireditvah, na katere bi vabili turiste. Predsednik turističnega društva si še sedaj ne more opomoči od razstave domačih specialitet, ko je sam hitel na primorsko po specialiteto, sam razvažal nalepke po bencinskih črpalkah in podkupoval (včasih tudi to moramo!) uslužbenca, da bi leplili vabila.

In takrat je nekdo rekel: Kaj nergate, kaj mencate, idite k Poznetu... Torej kaj je to? Kolega je na hitro poskušal zvedeti, kdo je ta alfa in omega turizma na konjiškem področju... V fičko smo glave tiščali skupaj kot polite kokoši v pričakovanju, kaj bo v Oplotnici pri POZNETU. Od zunaj: urejeno gostišče, terasa z barvno streho, pred gostilno živčav. Našli smo prazno mizo v prijetni sobi, medtem ko sta se dva trudila okoli točilne mize. Nekaj bi jedli, smo potihoma dejali v bojazljivem refrenu: golaž, vampi... Čez trenutek smo zahtevali naj ponovi, kajti natakara nam je našla štiri jedi in pri tem ni niti omenila golaža in vampov...

Neverjavno mnogo gostov ob tej uri in v tako majhnem kraju. Ljudje so se vračali v hribe. Z neverjetno »naglico« smo spravili okusno telefon s prikuho in ometajmi ter za to odrinili, neverjetno, 6 — z besedami šest novih dinarjev!

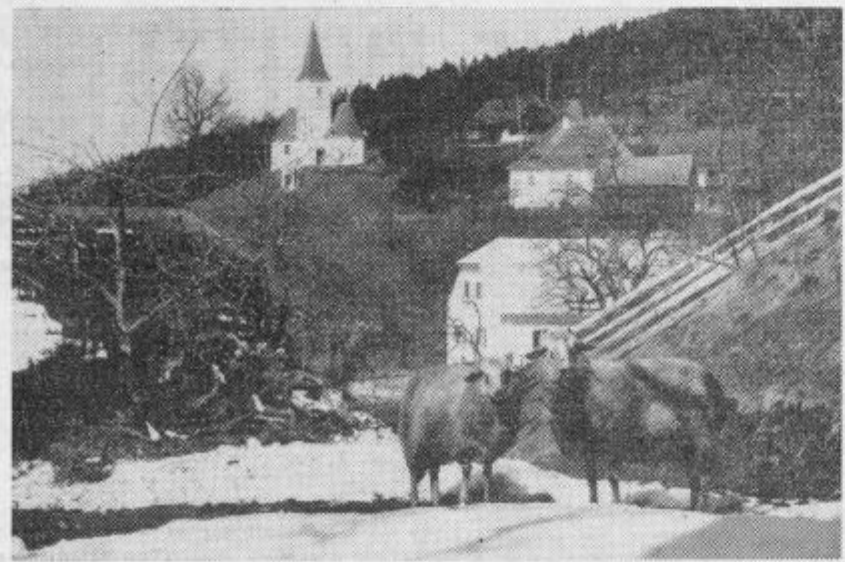
»Nekoč mi je nekdo dejal: Pozne, tebi je lahko, ti imaš in zato lahko urejuješ...« nam je dejal gostilničar Pozne, ko smo ga odkrili v vinogradu. »Toda pri tem ni nihče pomislil, da sem to ustvaril s svojimi rokami, z enim samim kreditom, ki sem ga na bistriški občini dobil. Turizem ne bomo zganjali samo s pijačo, osemurnim delavnikom in visokimi petami. Poglejte ceste, poleg tega, ali ne bi bilo lepo, če bi lahko, kajti to bi lahko — imeli kopalni bazen. Tako pa: Pozne, tebi je lahko...«

Seti smo pred zidnico, v kateri ima lepo urejene sobe in hrustali domačo salamo z domačim kruhom. »Gospod X« je prvič tega dne obilneje nagnil kozarec. In nato še enega. Z enim smo izpili zdravico in Pozne je zavil še v klet. »Gospod X« je nenadoma nagnjen h kolegici nekoliko na glas zašepetal:

»Kaže, da konjiškemu turizmu manjka poleg denarja še nekaj Novakov in Poznetov, sicer pa, kakšna je cesta v Ziče ali kako se temu pravi...«

Prihodnjic...

Gospod X nadaljuje svoj obhod. Obiskuje gostišča, hotele, restavracije, turistična društva in agencije. Pozveduje, kam bo lahko letos napotil svoje stranke, ki želijo priti na dopust k nam. Vprašuje za prehrano, prenočišča, razvedrilo, o urejenosti posameznih objektov in možnostih nasploh, ki si jih turist in dopustnik zaželi. Se več: gospod X ni zadovoljen s podatki, hoče se prepricati na samem kraju! Vse si natanko ogleduje, fotografira, beleži in komentira!

POHORSKA IDILA, KI SMO JO POSNELI V SKOMARJU, 12 KILOMETROV OD ASFALTNE CESTE, NA NADMORSKI VISINI 914 METROV. (Foto: J. Sever)

rešila žičnica, ki jo obljublja; saj veste, ljudje danes ne hodijo več radi peš. Tistole hišo tam gor bom podrl, pa postavil novo, vikend z dvanaestimi ležišči. Prinese načrte majhne vikend hišice, podobne, kot jo je tu postavilo že gozdno gospodarstvo. Beškovnik pa ni edini, ki se je začel resneje baviti s kmečkim turizmom. To bosta storila tudi Koše in Pačnik.

gostiln ter eno gostinsko podjetje, ki ima pet obratov. Z »gospodom X« sva zavila v bife pri samopostrežni trgovini na kavo. Zazrl se je v fotografije, ki so nad strešno mizo in me začel vleči za rokav: »WAS IST DAS...«

Katero? A to, to je žički samostan, arhitektura je iz... Bomo pogledali, seveda od blizu, in kaj je še tam?

V ŽALSKEM JUTEKSU IZVAŽAJO TRIČETRT PROIZVODNJE KADROVSKE TEŽAVE

JUTEKS JE VSEKAKOR REDEK DELOVNI KOLEKTIV, KI JE TUDI PO REFORMI ZAPOSLOVAL SAMOUPRAVNI ORGANI SO SPROTI USPEŠNO REŠEVALI PROBLEME. TRI ČETRTINE ZAPOSLENIH SE HRANI V OBRA-TIH DRUŽBENE PREHRANE PODJETJA. Z NOVIM PRAVILNIKOM O DELITVI OSEBNIH DOHODKOV, KI TEMELJI NA POSLOVNEM USPEHU PODJETJA, SO STIMULIRANI VSI ZAPOSLENI.

Udeleženci sindikalne konference v Juteksu so med razpravo naglasili probleme, ki se porajajo ob preskrbi z reprodukcijskimi materiali. Del proizvodnje je namreč vezan na uvožene surovine, zaradi česar jih prizadene vsako odstopanje od dogovorov.

V tem delovnem kolektivu, ki je zaradi specifičnosti proizvodnje bil večkrat v negotovem gospodarskem položaju, so lani kljub nekaterim gospodarskim premikom, ki so stresali tudi močnejše kolektive — dobro gospodarili. Še več, zaposlovali so celo novo delovno silo.

Kadrovske vprašanje predstavlja namreč za kolektiv velik problem. Veliko število zaposlenih nima ustrezne strokovne izobrazbe. Zaradi tega v zadnjem času pomagajo zaposlenim, da svoje znanje dopolnjujejo z izrednim študijem.

Med razpravo so pozdravili sklep samoupravnih organov, da bo letos več sredstev za rekreacijo. Juteks je bil namreč eno izmed redkih podjetij, ki vse do nedavnega ni imel niti lastnih domov oddiha, niti ni dajal regresov ali pomagal zaposlenim in jim omogočal letovanje.

Tudi v tem podjetju so samoupravni organi odločili, da bi sredstva, ki so po novem zakonu določena za rekreacijo, delili linearno. Udeleženci konference so predlagali, naj bi samoupravni organi ta sklep ponovno pretresli ter ga razširili, da bi s temi sredstvi pomagali tudi svojcem zaposlenih.

Delo samoupravnih organov so ocenili kot zelo dobro, saj so hitro in uspešno reševali porajajoče se probleme. Z zadovoljstvom so ugotavljali tudi dejstvo, da je nov pravilnik o

delitvi osebnih dohodkov uspešneje in bolj vrednoti delo v posameznih obratih. Po novem pravilniku so stimulirani vsi zaposleni.

V tem delovnem kolektivu imajo tudi lasten obrat družbene prehrane, ki delavce oskrbuje s toplimi obroki.

Na konferenci so udeleženci razpravljali tudi o bližnjih volitvah v samoupravne organe. Pri tem so poudarili, da so sedanji člani samoupravnih organov zelo dobro in tesno sodelovali s predstavniki družbeno političnih organizacij v podjetju.

-ez

USPEŠNO DELO DRUŠTVA V RADEČAH

Pregled dela na občnem zboru planinskega društva v Radečah je bil zelo pester, saj je bilo tudi delo uspešno. Poleg koč na Prehodavcih pod Kaninom v Julijcih, oskrbuje društvo še zavetišče na Lovrencu pod Velikim Kozjem, ki je pred mesecem dobilo elektriko. Lani prvega maja so odprli Gašperjevo koč na severni strani pod Vel. Kozjem, kamor je kakih 50 minut hoda od postaje v Zidanem mostu. Koča je oskrbovana ob sobotah od 1. maja do 30. oktobra. V programu imajo tudi ureditev pezalne zavarovane poti na Kozjem, kar bo mladim planincem za večjo za pohod v Julijce. Na zboru so tudi sklenili, da se bodo odločneje zavzemali za to, da bo mladina množičneje obiskovala koč Zasuvske transverzale. Poostri pa bi morali tudi zaščito planinske flore.

Želite lep dom?

Okrasite ga lahko z dekorativnimi tkaninami in z zavesami iz sukanca ali iz sintetičnih vlaken!

POSLOVALNICA »MODE« — MANUFATURA

vam nudi bogato izbiro zaves v raznih barvah in vzorcih. S strokovnim nasvetom prodajalcev, ki se posvetijo vsakemu kupcu posebej, si boste lahko izbrali tudi razna platna, damaste, brokate in podobno, kar potrebujete za okusno opremljen dom. Znanci vam bodo za-vidali, če boste kupovali v poslovalnici Trgovskega podjetja »Moda« — MANUFATURA CELJE

PREMALO STROKOVNJAKOV

IZ DELA ŠMARSKE OBČINSKE UPRAVE V PRETEKLEM LETU

Šmarska občinska uprava je v lanskem letu nedvomno storila korak naprej. Predvsem so uspeli dobro razmejiti pristojnosti samoupravnih organov in tajnika. Izboljšali so programiranje dela, delno pa tudi kvalifikacijsko sestavo zaposlenih. Izboljšanje strokovne izobrazbe uslužbencev so sicer posvetili največ skrbi. V začetku leta je bilo med 103 zaposlenimi 63 uslužbencev z nižjo izobrazbo, 33 s srednjo in le 7 z visoko ali višjo. Konec leta je bilo le 91 uslužbencev. Predvsem se je

zmanjšalo število tistih z nižjo izobrazbo. Sedaj je takih le 51. Lani sta občino zapustila tudi dva uslužbenca z višjo izobrazbo. Mlada strokovnjaka sta si našla boljše zaposlitev, večje osebne dohodeke in stanovanje v gospodarskih organizacijah. Glede strokovnosti je torej še vedno občutna razlika med potrebami in dejansko izobrazbo zaposlenih. Za kvalitetno delo bi namreč potrebovali 21 uslužbencev z visoko in višjo ter 46 s srednjo, le 21 pa z nižjo izobrazbo. Občina pa trenutno štipendira 5

studentov na raznih fakultetah, enega na višji pravni šoli in enega na višji šoli za socialne delavce.

V lanskem letu je izredno dobro delala občinska sprejemna pisarna. Uspešno je opravila precejšnje delo, ki bi ga sicer morali storiti referenti. Občani so namreč v sprejemni pisarni mogli dobiti vrsto podatkov in informacij. V tej zvezi so tudi krajevni uradi v veliki meri razbremenili občinsko upravo.

KA

RAZGOVOR TA TEDEN

ODGOVARJA J. MEGLIČ

Občinski sindikalni svet v Zalcu združuje preko 40 sindikalnih podružnic, ki so imele v minulih dneh svoje konference.

— Vsebinska letošnjih konferenc kaže, da so bile dobro pripravljene in vsebinsko bogate. Če bi jih primerjali z lanskimi občinskimi zbori, v čem bi zasledili razliko?

● Izvršni odbori podružnic so letos konference temeljito pripravili tako v vsebinskem kot organizacijskem smislu.

Od lanskih, pa tudi vseh dosedanjih se letošnje konference razlikujejo predvsem zaradi razprav ob vprašanih reforme. Že v poročilih, predvsem pa v razpravah so namreč obravnavali konkretne probleme posameznih delovnih kolektivov, kot so to proizvodni problemi, iskanje morebitnih rezerv in podobno. Manj pa je bilo splošnih obravnav in deklaracij, ki so bile ponavadi na občinskih zborih.

— Samoupravljanje, pravimo, je šola socializma. Ob konferencah pa smo zasledili, da veliko število naših delavcev še vedno najraje razpravlja o osebnih problemih, širšo problematiko ali pa z uspehi pa niso seznanjeni.

● To je res. Vzrok tega pa je predvsem v premajhni informiranosti delavcev in v prepočasnem družbenoekonomskem izobraževanju.

Samoupravljanje zahteva sposobne in vsestransko razgledane proizvajalce. V tem pogledu pa nismo bili vedno dosledni. Do delavcev smo bili prepočasi prezahtevni, saj smo od njih zahtevali odločanje, medtem pa niso bili seznanjeni s problemi, o katerih bi naj odločali in razpravljali. To je bistven vzrok, zakaj proizvajalci še danes na mnogih sestankih razpravljajo ozko.

Poleg tega smo prepočasi neustrejni in preveč črnogledi, saj je

dejstvo, da člani samoupravnih organov vse smejeje in odločneje vplivajo na sprejemanje najpomembnejših aktov.

— Sindikat doslej ni vedno uveljavljal svoje politične vloge pri reševanju problemov v delovnih kolektivih, čeprav so zaposleni to od nje pričakovali. V čem je vzrok?

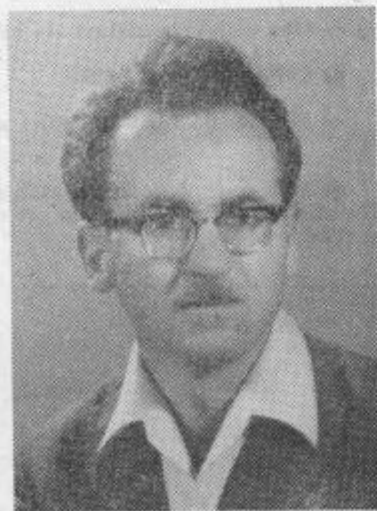
● To je preteklost. Kajti kaj je potem skrb za uveljavljanje samoupravnih pravic, najstimulativnej-

zakonite roke že znatno zamudili, vsekakor sprejeli.

— Čemu pripisujete, da so bile letošnje konference za razliko od minulih let — konkretne ob reševanju določenih problemov, razprave pa dinamične?

● Vsekakor rasti zavesti. Ob pripravah na konference je tudi občinski svet priporočal podružnicam, da bi v poročilih in razpravah načeli in razpravljali le o konkretnih problemih, predvsem pa, naj sprejemajo le konkretne programe dela za prihodnje obdobje.

J. Sever

Z gozdovi bo gospodarilo GG Nazarje

Skupščina občine Mozirje je na nedavni seji sprejela odlok o oddaji gozdov in gozdnih zemljišč na območju občine v gospodarjenje gozdnemu gospodarstvu Nazarje. Ker gozdno gospodarstvo že več let zelo uspešno sodeluje z gozdnimi posestniki, je bilo sprejetje takega odloka le formalnost. V pogodbeno sodelovanje so bile že pred leti zajete skoraj vse količine lesa gozdnih posestnikov. Preko svetov kooperantov je gozdno gospodarstvo vzpostavilo zelo tesno sodelovanje z gozdnimi posestniki. Le-ti so zastopani tudi v organih samoupravljanja podjetja. Iz gospodarjenja gozdnega gospodarstva Nazarje pa so izvzeti gozdovi in gozdna zemljišča v družbeni lastnini, ki so v upravi zgorjesavinjske kmetijske zadruge Mozirje.

Na seji je skupščina določila tudi okvirno količino in vrste lesa za neposredno uporabo v kmečkih gospodarstvih. Tako je namenjeno za te namene 7000 kubikov iglavcev in 3900 kubikov listavcev.

-er

Celjski trg

S solato se je tudi ta teden zgodilo tako kot pretekli. Agroprometu je zmanjkalo, zato so privatni proizvajalci hitro navtili ceno na 400 dinarjev kilogram. Če upoštevamo, da je bila že po 250, je to prav gotovo občuten skok. Nekoliko so se podražila tudi jajčka, saj jih prodajajo med 50 in 55 dinarjev. Zadnje čase je na tržnici več orehov, celih po 700, jedere pa po 2500 do 2600 dinarjev kilogram. Zelena pa stane takole: radič 800 do 1000, motovilček 600, in regrat 400. Agropromet prodaja špinaco po 300, privatni proizvajalci pa po 600 dinarjev, vendar razlike v kvaliteti ni. Agroprometova je prav tako sveža in lepa kot tista, ki jo prodajajo posamezniki. Kislega zelja in repe je seveda manj kot prejšnje mesece, še vedno pa je nekaj jabolč in ostalega sadja.

Perutnine ves čas primanjkuje, v petek in soboto pa bi naj na tržnico prispel večje količine piščancev po 900 dinarjev kilogram.

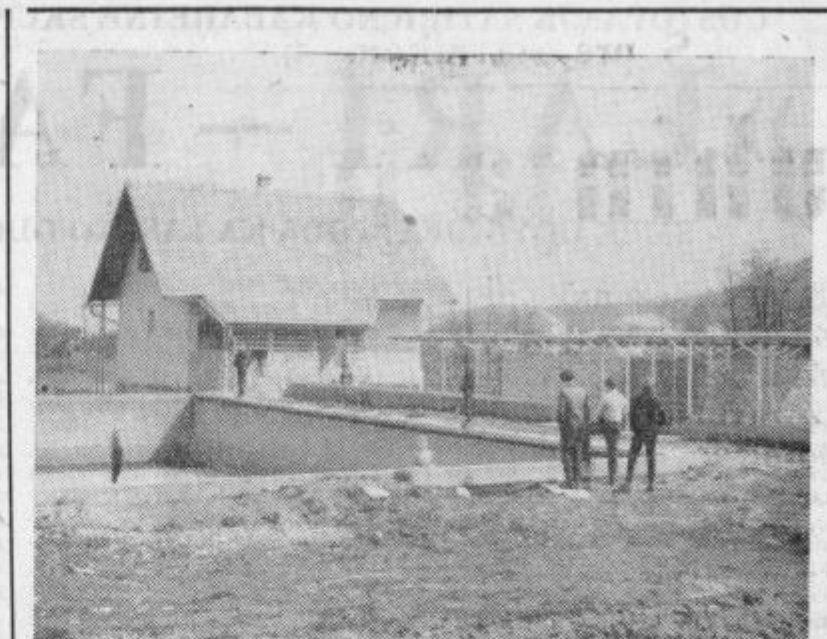
A. M.

Odlikovani gasilci

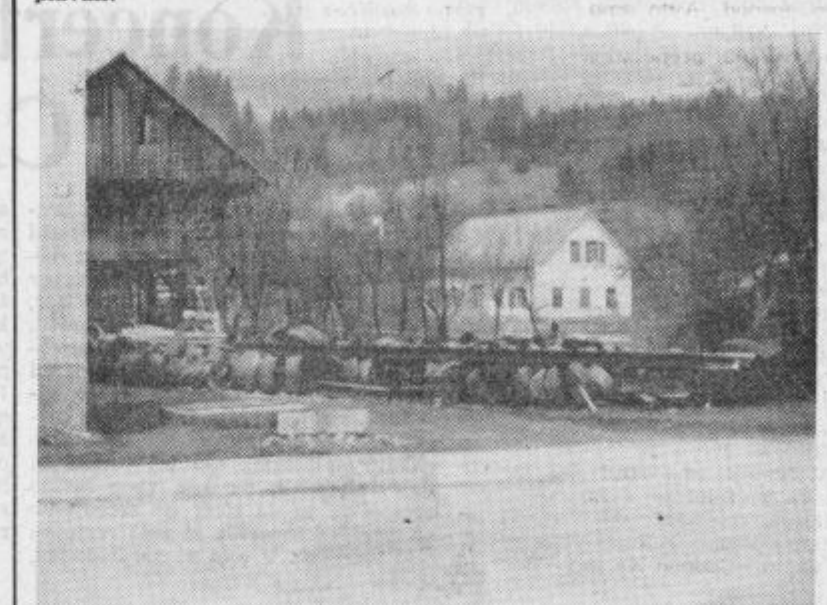
Preteklo soboto so se na zavodu za požarno varnost v Celju zbrali gasilski veterani iz občin Zalec, Celje, Mozirje, Sentjur pri Celju in Slovenske Konjice. Zbranim je spregovoril predsednik gasilske zveze Slovenije tovariš Metod Rotar, ki je podelil tudi odlikovanja najbolj zaslužnim gasilcem. Iz občine Slovenske Konjice so dobili odlikovanja Jože Kolarič iz Loč, Franc Jenko iz Konusa in Henrik Vezenc prav tako iz Konusa. Iz Mozirja so bili odlikovani Jurij Prica iz Okonine, Stanko Podsedenski iz Mozirja, Viktor Lukše od prav tam in Jože Banko iz Rečice ob Savinji. Zalski odlikovanci pa so tile: Jakob

Viljent iz Vranskega, Praprotnik Ivan iz Vranskega, Franc Antloga iz Gotovelj in Rudi Herman iz Dolnje vasi. Iz Sentjurja so bili odlikovani Jože Voga iz Slivnice, Martin Aužner iz Dramelj in Alojz Pelnjak iz Sentjurja. V celjski občini pa so tile odlikovanci: Franc Medved, Anton Marolt in Stefan Krumpak.

Po tem, ko jim je podelil odlikovanja, jim je predsednik čestital in zaželel, da bi tudi v prihodnje pri svojem humanem delu pokazali prav toliko zavesti in predanosti. Na koncu jih je zadržal še na kratkem tovariškem razgovoru.

Lep bazen bo na Vranskem, kadar bo. Na videz je že vse zgrajeno in mladina, ki prihaja na Vransko na izlete, se veselo zapodi proti bazenu, kjer pa ni vode. Lepo betonirana površina jim pride zdaj prav vsaj za to, da na njej breajo žogo. Pravijo pa, da bomo še letos v njem plavali!

Vransko si prizadeva, da bi ozaljšalo svoj videz in čez nekaj dni bodo v vseh vrtovih zacvetele cvetice vseh vrst. Mikavnost lepega trga pa zadnje dni moti neustrezno skladišče pločevine in traverz, ki si ga je omislil neki obrtnik kar na dvorišču ob cesti skozi Vransko. Prebivalci sicer nimajo nič proti njegovi dejavnosti, pač pa iskreno želijo, da bi železje in pločevino spravil tako, da ne bi bodlo oči mimoidočih.

DAVČNE OLAJŠAVE ZA 3. PROIZVODNI OKOLIŠ

Živinorejska proizvodnja sodi v moziški občini med pomembno kmetijsko dejavnost. To potrjujejo že dosedanja rezultati tržne proizvodnje v živinoreji. Kmetijska zadruga je v lanskem letu odkupila skupno 3181 komadov živine v teži 736.136 kg in vrednosti 365.252.000 starih dinarjev. Od tega je izvozila 130.910 kg mesa in žive živine v skupni vrednosti 112.394.542 starih dinarjev ali 108.056 dolarjev.

Da bi živinorejsko proizvodnjo še povečali, je občinska skupščina pred nedavnim sprejela poseben odlok o davčnih olajšavah za kmetovalce v III. proizvodnem okolišu, ki presežejo določen obseg tržne proizvodnje živine.

Tisti, ki bodo dosegli tržni višek na 1 ha kmetijske površine od 180 do 210 kg, bodo deležni 10-odstotne davčne olajšave, od 210 do 240 kg 15 odstotkov, od 240 do 270 kg 20 odstotkov, od 270 do 300 kg 25 odstotkov in nad 300 kg 30 odstotkov. Tržni viški se nanašajo na vse kategorije klavnega goveda ne glede na pasmo z minimalno težo 120 kg, vse kategorije plemenskega goveda sivorjave

pasme, mesnate svinje v teži od 80 do 125 kg in mleko, prodano preko kmetijske zadruge, s tem, da se obračuna 10 litrov mleka za 1 kg mesa. Vse kategorije in vrste živine pa morajo biti vzrejene na domačem gospodarstvu in v pogodbenem sodelovanju s kmetijsko zadrugo in preko nje tudi prodane.

-er

TURISTICNE OBJAVE

POROČILO O PROSTIH KAPACITETAH
Na našem področju je v turističnih krajih Gornje Savinjske doline dovolj prostih mest, pravtako v zdravilišču Dobrna, hotelu Savinja Laško in hotelu Celeja Celje. V hotelih Zdravilni gostinskega podjetja Rog. Slatina je na voljo 64 prostih mest.

V bazenih in kabinah naših zdravilišč je možno kopanje tudi za zunanje obiskovalce.

PRIREDITVE

Od 1. aprila dalje vsak večer razen ponedeljka nov mednarodni zabavni program, v hotelu Paka Velenje.

Restavracija Jezero v Velenju je spet odprta in obratuje vsak dan.

Obiščite izletišča Stari grad, Črešnjice, Goro Otjko, Slemo, Celjsko kočjo kjer boste prijetno preživeli svoj prosti čas.

NOVA ETAPA V STABILIZACIJI CEN

Vendarle podražitve

Moramo, pravijo proizvajalci; mi nismo nič krivi. Kaj pa trgovina?

Začelo se je s tem, da so nam pri Rio v Celju zaračunali za sendvič, za kakršnega smo prejšnji dan odšteli 95 dinarjev, 135 din. Pa smo povprašali, zakaj ta podražitev čez noč. Povedali so, da so se podražile salame, sunka in konzerve ter da so pri starih cenah vztrajali, kakor dolgo so mogli. Toda izguba je bila previsoka in podražitev nujna posledica.

Da bi zvedeli, za koliko in kaj vse se je v času stabilizacije cen podražilo, smo najprej o tem povprašali zavod za cene. Tam so nam priporočili, naj se obrnemo na trgovske organizacije in tako so nam pri Centru povedali približno takole:

»Ceprav ga zaenkrat še ni, že vemo, da se je podražilo pralno milo in to od 456 na 520 dinarjev kilogram. Zakaj nimamo mila v zalogi? No, proizvajalci so navajali najrazličnejše vzroke. Najprej ni bilo surovin, zdaj pa spet ne morejo zadovoljiti številnih potreb na domačem trgu. Kakorkoli — milo je dražje.«

»Slišali smo, da se je podražilo bučno olje?«
»Saj ga sploh nimamo. Je pa mogoče.«
»Kaj pa mesni izdelki?«
»Nekateri so se celo pocenili, razen prekanjenega mesa.«
»Zakaj pa čas potem podražili sendviče?«
»Tedad smo nenadoma ugotovili, da se je pravzaprav podražila tudi sunka in to nabavna cena od 17 na 20 dinarjev (novih, seveda), prodajna pa

od 20,60 na 24,20. In ker je je v Riovih sendvičih zdaj tudi nekoliko več kot prejšnje dni je podražitev tembolj upravičena, pravijo v Centru. Povedali so nam, da se je dvignila tudi nabavna cena bombonov da pa jih še niso podražili, ker imajo staro zalogo.

Pri Merxu so ugotovili, da se pralna sredstva še niso podražila! Pač pa pri njih to velja za bučno olje, ki se je podražilo za 65 odstotkov in stane zdaj 2200 dinarjev. Mesnim izdelkom in konzervam so proizvajalci zvišali ceno za okrog 9 odstotkov, ostalo pa je zaenkrat še po starem.

Kaže, da našim trgovinam še ni popolnoma jasno, kaj se je podražilo in kaj se še ni. Sicer ne bi mogli pri Merxu in Centru tako različno govoriti. Seveda pa so oboji trdno prepričani, da sami pri vsem tem niso

nič krivi in da jim ne preostane drugega kot to, da sprejmejo, kar so odločili proizvajalci.

»O, seveda!« je na to odgovoril tovariš Lašič z zavoda za cene. »Saj ne zagovarjam proizvajalcev, toda tudi trgovina ni tako nemočna! Navsezadnje bi lahko znižali maržo in tako ustvarjali samo dosedanjih dohodek, ne pa, da si na račun zvišanja cen ustvarjajo še dodatnega.«

»In kaj mislite o dosedanjih rezultatih stabilizacije cen?«

»Na zveznem zavodu za cene je več kot 2000 prošelj za zvišanje cen najrazličnejšim proizvodom!«

I. B.

»LARI — FARY«

SMEH DOVOLJEN: TODA NA LASTNO ODGOVORNOST

Dolgo veljavno pravilo, da Slovenci nimamo pravega smisla za humor, bomo morali popraviti, saj sta se v zadnjem obdobju močno uveljavili satirični prireditvi Milosa Mikelna »Inventura« in Toneta Fornezija »Lari fary«. Ogleđ poslednje nam je omogočila celjska delavska univerza, ki je pripravila nastop v ponedeljek z dvema predstavama.

Ze dejstvo, da je bila pri obeh predstavah dvorana v Narodnem domu polna, dokazuje zanimanje Celjanov za tovrstne prireditve, ki ga poprej za razna gostovanja niso pokazali v toliki meri. Toda kljub lepi udeležbi in živahnemu reagiranju, lahko vprašamo, kakšen je naš slovenski smeh?

Fornezzi si ničesar ni izmislil, ničesar novega ni povedal. Nekatere dovtipe smo nekajkrat slišali celo poprej; vse drugo, da, čisto zares, vse drugo smo tolikokrat poslušali zelo resno in v prepričanju, da je sveto, zveličavno, odrešilno, napredno in kdo ve kaj še vse! Zdaj pa se vsemu temu, kar je Fornezzi strnil v eno uro in pol satiričnega programa, iz vsega srca smejimo.

Govorimo o »prehodnem« obdobju, ki mu ne vemo ne začetka ne kraja, o obdobju, ki ima slavno preteklost in neslavno sedanjost, o pomanjkanju kadrov, a ne moremo zaposliti ljudi z diplomo, o standardu, pa živimo na potrošniške in druge kredite in podobno. O vsem tem smo vedno polni ognja in besed, pa smo resni ko kimamo, potrjujemo in ploskamo; tudi Fornezjev kabaret je poln besed, podobnih in prav takih besed, pa spet pritrjujemo (toda tokrat z gromkim smehom!) in ploskamo.

Kaj je potlej narobe? Kdo je

kriv? Fornezzi med besedilom odgovarja na vprašanje: vsi smo krivi. Zal, tudi to ni nič novega. Vedno znova odkrijemo primere priznane kolektivne krivde. Postali smo tako kolektivni, da vse priznamo, celo napake — vendar samo kolektivno. In kar je kolektivno, je sistemsko. Torej je v poslednji stopnji vsega kriv naš sistem, ki ga v temeljih spoštujemo in priznavamo, a v posameznostih kritiziramo. A ni poleg še nekaj narobe?

Fornezzi se je dotaknil mnogega, na vprašanje poslednje krivde tudi oni odgovoril; četudi je bil v nekaterih primerih zelo jasen. Ob vsem je dovolil smeh s pripombo: na lastno odgovornost. Toda smeh

je bil kolektiven!

Morda bomo sčasoma le uspeli, da bomo dali molekularni kolektiv, to amebično substanco, pod drobnogled in bomo skušali v njej poiskati mikrobe in viruse, ki zastrupljajo ves organizem. Da, zdraviljenje bo potrebno, samo ne po zgledu sodobnega zdravstva: s formularji in statistiko, temveč z močnimi injekcijami in naostreminimi skalpeli. In še to: ne kolektivno, temveč individualno (saj čreda ni bolna, le črne koze so boleze)! Vsebinsko so igralsko odlično realizirali: Alenka Vipotnik, Marjan Kralj, Mirko Bogataj, Andrej Voršič in Lovro Arnič.

Herbert Savodnik

Koncert zbora »IVAN CANKAR«

Za svoj letni obračun pred javnostjo je celjski moški zbor priredil koncertni večer. Pri srcu so jim narodne in priredbah znanih avtorjev (Hafner, Juranc, Vremšak, Gobec, Kernjak, Šček, Bučar, Simoniti, Schwab in Pregelj). Njihov pevovodja prof. Marjan Lebič je spored vestno naštudiral. Izvajanje posameznih pesmi je bilo dostojno in njihov trud je publika poplačala s pristranim aplavzom. Ob tej priliki bi radi zabeležili, da ima zbor lastno občinstvo, ki ga sicer ne srečujemo na ostalih koncertih, ki zamj verjetno niso vabljeni. V tem ni nič čudnega,

saj so peveci in njihovo občinstvo zlieta enota, skoraj že familijarnega prizvočka. Peveci najdejo v svojih ljubiteljnih oporo, ki verno spremljajo toplino zapete pesmi. V tej pevski kulturi je razveseljiv delež prosvetne vzgoje. Enako je razveseljiva verna pevovodje in pevcev za lepo petje. Da bi se le kdaj ne pretregala ta vez, ki ohranja našo narodno pesem — živo. V tej smeri bi bilo neumestno pri njih iskati vrhunske storitve. Njihovo prizadevanje pozdravljamo z željo, da bi dosegli še višjo pevsko raven.

A. S.

Slikarska pomlad v SLG

RAZSTAVLJATA IDA BRIŠNIK-REMEC IN MARJAN REMEC

Ta čas razstavljata v našem gledališču svoja dela slikar in slikarica iz moštvske šole Gabriela Stupiča: Nusta akademijca za upodabljajočo umetnost je sestra glasbeni akademiji. Obe ustanovi imata važno vlogo: vzgojo našega mladega rodu. Kdor je le malo razgledan v svetu akademij, z veseljem ugotavlja rezultate obeh akademij na področju

umetnosti. Ne gre le za posameznike, da izoblikuje enega izmed sto slušateljev, uspehi ne gredo v širino, marveč v kvaliteto. Posamezni profesorji ne presajajo svoj individualen stil v učence, dasiravno nekaj tega daje vsaka šola. Gre za napotke pristnih slikarskih prijemov, metierja; ki je podlaga, na kateri zraste samostojna storitev, in ne nazadnje za kritično razgledanost v svetu umetnosti.

Lepa kolekcija dvojice kaže te načrte. Remčeva barvna kultura je razveseljiva. Njegova akvarela Grad I, Grad II sta na moč prikupna. V skupinah, kot so npr. Genius loci znore avtor prikazati na dano temo variante, ki ga napotujejo k premišljenim storitvam. Podoba je, da je v sodobnih smereh kaj priljubljena koncentracija na neko temo, ki jo umetnik razpleta tudi v številnih pristopih.

Brišnik-Remčeva je odbrala zacejlsko razstavo dober avtoportret. Videti je, da še tiplje v to ali ono smer (Rože). V njenih kompozicijah abstraktne smeri ji moramo priznati uspešne napore v tonski smeri, pri gradnji slikarske ploskve pa so opazne tu ali tam trdote, ki jih avtorica menda ni želela. Slikarska dvojica se na tej razstavi ugodno dopolnjuje, nekatera dela enega ali drugega pa bi opazovalec včasih zamenjal, če ne pogleda signature.

Prirejanje likovnih razstav v našem gledališču je pozitivno. Marsikateri obiskovalec pride v dotik z umetninami vsaj tu, če ga pot v Likovni salon ne pripelje. Za našo kulturno politiko je prirejanje podobnih razstav zdravo, zlasti ker mlademu rodu odpirajo pota za njihovo rast in razvoj.

A. S.

V ŽALSKI OBČINI SO RAZISKALI AKTIVNOST INTELIGENCE

»TAKŠNA MALODUŠNOST«

LAHKO PONOVI MO BESEDE IZ CANKARJEVIH »HLAPCEV«?

NA ZADNJEM SKUPNEM PLENUMU ObO SZDL IN ObSS V ŽALCU SO OBRAVNAVALI DRUŽBENO POLITIČNO AKTIVNOST INTELIGENCE. PODATKI, KI STA JIH V POROČILU NAKAZALA OBA FORUMA IN JIH JE Z VPRAŠALNIKOM ZBRALA ORGANIZACIJSKO KADROVSKA KOMISIJA ObO SZDL, KAŽEJO NA PRECEJ POMANJKLJIVO VLOGO INTELIGENCE V DRUŽBENO POLITIČNEM ŽIVLJENJU.

Komisija je v osmih delovnih organizacijah anketirala 515 delavcev, ki imajo srednjo, višjo in visoko izobrazbo. Četudi so izhajali iz možnosti, da gola izobrazba še ni jamstvo za aktivno družbeno politično delo, so menili, da 77% srednjega in po 11% višjega oziroma visokega kadra, ki je med njimi skupaj nad 67% mlajših od 35 let, ne deluje tako, kakor bi mogli pričakovati.

Ob pregledu razdelitve teh delavcev v posamezne organizacije in društva so ugotovili, da so najbolj številno vključeni v sindikatu in socialistični zvezi. Zelo visok odstotek članstva imata še kulturno prosvetne organizacije (35,3%) in ZK (31,2%), medtem ko beležijo najmanjše število tega članstva društvo inženirjev in tehnikov (6,8%), turistična društva (4,3%), ljudska tehnika (3,3%) in ZROP (3,3%). Ker gre v veliki

meri prav za tehnični in strokovni kader, sta verjetno močno presenetljivi ravno majhni številki tega članstva v DIT in pri LT.

Inteligenta, posebej še tehnična, se odločno zavzema, da je zanjo zadosti, če deluje v kolektivu — da v redu opravlja svoje delo in da sodeluje v samoupravnih organih. Na terenu — zbori volivcev, sestanki socialistične zveze in podobno — pa teh ljudi skoraj ne zapazijo. Podatki v anketi so tudi dokazali, da ima razne funkcije v družbeno politični dejavnosti na terenu komaj kakšna tretjina članov iz posameznih kolektivov.

Pregled družbeno politične obremenjenosti je dalje dokazala, da le težko najdemo med inteligenco težnjo po kopičenju funkcij. Več kot štiri funkcije ima le nekaj članov, a še ti so nekoliko starejši. Seveda je največ takih, ki nimajo nobene funk-

Intervju za kolektivno rabo

— Kaj in kdaj vas je vzpodbudilo, da ste si omislili svojo »metlo«?

● Skupina »Metla 66« je sestavljena ad hoc; je še nedonošenček in v nasprotju s tradicijo še ne dela državni škode — materialne namreč. Nimamo niti dotacij, niti subvencij, niti investicij, samo deloma vero v lepšo prihodnost (satire) in nekaj dolga. V Celju smo imeli jubilej — deseto predstavo. Skupina je torej samostojna, ukvarja se in se še bo (če se bo) s satiro. Po želji prihajamo tudi na dom.

— Metle so običajno sirkove ali brezove. Iz česa je vaša?

● Po mojem je vseeno, kakšna metla je. Važno je, da dobro pometa. Ampak, če bodo metle pometale tudi na položajih, bodo še metle postale državni monopol.

— »Lari fari« razumemo kot nesmisel; kaj je potlej nesmiselno, tisto, kar metla pometa, tisti, ki metlo drži, ali oni, ki se velikemu kupu smeji?

● Z veseljem bi povedal, kaj je nesmisel, pa si ne upam ...

— Nova metla dobro pometa, zato dvigne dosti prahu. Komu gre prah najbolj v oči?

● Po navadi tistim, ki so prah naredili. Če mačku na rep stopiš ... (saj veste)!

— Vsaka metla se kdaj izrablji. Kaj je potlej bolj pametno, da uporabimo držaj, ali da poiščemo novo sirkovino?

● Najlaže je napraviti nov kup, ali pa uporabiti držaj za tistega, ki je kup skup nanese. Predvsem pa ne smemo iskati krivca, ker pri nas ni nihče nikoli ničesar kriv.

— Obe celjski predstavi sta bili polni. Komu gre zasluga?

● Celjanom, ki so prišli.

— Mislite, da bo naši satiri zmanjkalo reprodukcijskega materiala?

● Zelo optimistično vprašanje. Ko bo naši satiri zmanjkalo reprodukcijskega materiala, bo pri nas tako lepo, da se nam bo samo od sebe smejalo.

Udeleženci plenuma

S polie Študijske knjižnice

Murray R. L.: Uvod u nuklearnu tehniku. Beograd 1965. S. 27853.

Serdar J.: Prenosila i dizala. 2. izd. Zagreb 1965. S. 27854.

Bruckner K.: Zlati faraon. Ljubljana 1965. S. 27839.

Marković S.: Pariska komuna i internacionala. Beograd 1965. S. 27827.

Luetič J.: Brodovlje i Dubrovačke republike XVII stoljeća. Dubrovnik 1964. S. 14581/3.

Heurvelmans B.: Morska čudovišta. Zagreb 1964. S. 18762/17.

Obradović J., M. Čudina: Psihološke metode u praksi. Zagreb 1963. S. 22306/4.

Ristić Lj.: Naša administracija. Beograd 1966. S. 22992/138.

Zadar. Geografija — ekonomija — saobraćaj — povijest — kultura. Zbornik. Zagreb 1964. II 1075/2.

Hočevar J.: Herbicidi v poljedelstvu in vrtnarstvu. Ljubljana 1964. S. II 2268/44.

Furlan J.: Sodobna vzgoja šam-pinjonov. Ljubljana 1965. S. II 2268/47.

Wellck R., A. Waren: Teorija književnosti. Beograd 1965. S. 27644.

Anatomija jednog atentata. Zagreb 1964. S. 27647.

Ryan C.: Najduži dan 6. lipnja 1944. godine. Zagreb 1965. S. 27648.

Predšolski otrok v prometu. Ljubljana 1965. S. 27427.

Horvat J.: Hrvatski panoptikum. Zagreb 1965. S. 27429.

Gurvič G.: Savremeni poziv sociologije. Sarajevo 1965. S. 27431.

Katona G.: Psihološka analiza ekonomskog ponašanja. Zagreb 1965. S. 27413.

Weisskopf V. F.: Cudesni svijet prirodnih znanosti. Zagreb 1964. S. 27419.

Etičko-humanistički problemi socijalizma. Beograd 1964. S. 27423.

VABIMO VAS NA IZLETE:

1. 3-dnevno avtobusno prvomajsko potovanje v VERONO, VICENZO, PADOVO, BENETKE in TRST. Prijave do 17. 4. 1966.
2. 14-dnevno kombinirano potovanje z vlakom in avtobusom na DANSKO, NORVEŠKO in ŠVEDSKO. Prijave do 30. junija 1966.
3. 8-dnevno potovanje v času od 28. 6. do 5. 7. 1966 v LONDON. Prijave do 3. junija 1966.
4. 6-dnevno tradicionalno potovanje v RIM za 1. majske praznike. Prijave do 10. 4. 1966.
5. GOSTINSKI DELAVCI! 7-dnevno strokovno potovanje na CRNOMORSKO OBALO, v BOROVCE, SOFIJO in TIRNOVO. Prijave do 20. 4. 1966.
6. 8-dnevno potovanje z vlakom in avtobusom PO DOLINI LOIRE v NORMANDIJO in PARIS. Prijave do 25. maja 1966.
7. 4-dnevno avtobusno potovanje na 2. mednarodni salon parfumerije in kozmetike v TORINO. Prijave do 20. aprila 1966.
8. 6-dnevno avtobusno potovanje na evropsko razstavo učil 8 »DIDACTA« v BASEL-u. Prijave do 10. maja 1966.
9. 4-dnevno avtobusno potovanje v juniju v DOLOMITE. Prijave do 25. maja 1966.
10. 4-dnevno avtobusno potovanje na 2. mednarodni salon parfumerije in kozmetike v TORINO. Prijave do 20. aprila 1966.
11. Za prvomajske praznike in 8. in 9. maja v PLITVICE. Prijave do 27. aprila 1966.
12. 3 dni po ISTRICI za praznik dela. Prijave do 26. aprila 1966.

KOLEKTIVI! Za vaš 1. majski izlet po domovini in tujini Vam KOMPAS CELJE izdelela brezobvezno po vaši želji program potovanja. Povozi bodo izvršeni z avtobus tipa Mercedes.

KOLEKTIVI! Poslušajte se naših kvalitetnih prevozov, ki Vam jih nudimo po zelo znižanih cenah v najsoodnejše opremljenih avtobusih tipa »MERCEDES«.

SOLE! ORGANIZACIJE ZVEZE MLADINE! POSLUŽUJTE SE NAŠIH IZLETOV PO DOMOVINI! NUDIMO 75% POPUST! PRED VSAKIM POTOVANJEM ALI IZLETOM OBISČITE TURISTIČNO PODJETJE »KOMPAS« CELJE, TOMSIČEV TRG 1, TEL. 23-30.

MALI OGLASI

- PRODAM**
DVOSEDEŽNI moped prodam. Rihtar, Sp. Trnovlje nova hiša — Celje.
HIŠO z gospodarskim poslopjem, 50 ari zemlje, lepim sadonosnikom (elektrika in voda v hiši) na lepi sončni legi blizu zdravilišča prodam. Naslov v upravi lista.
GRADBENO parcelo v Zagradu prodam. Naslov v upravi lista.
GRADBENO parcelo (zaizidalno območje Ostrožno) prodam. Informacije: Ostrožno 49.
PRALNI stroj superavtomatik »Gorenje« — 4 kg prodam. Naslov v upravi lista.
FIAT 600 dobro ohranjen prodam ugodno. Simenko Rimske Toplice.
VSELJIVO komfortno hišo z vrtom v Beogradu prodam ali zamenjam za enako v Celju ali Ljubljani. Lahko okolica. Javornik, Beograd, Sanska 5.
ZAKADI selitve prodam: kavč, kuhinjsko kredenco, postelje, vzmetne vložke, peč. Celje, Ulica bratov Kresnikov 23.
ELEKTRICNI štedilnik, štedilnik za kurivo in moderno pečico za sobo prodam: Kušar, Malgajeva 14.
GRADBENO parcelo prodam. Cesta na Ostrožno 55.
PRIMO 175 cm, zelo dobro ohranjeno prodam: poceni: Lečnik, Slance 20 — Teharje.
- KUPIM**
HIŠO ali zazidalno parcelo na mirnem kraju v Celju kupim. Ponudbe pod šifro »DEVI-ZE«.
- MLADEGA** psa — ovcjaka kúpim. Naslov v upravi lista.
- STARE** deske in »fosne« vse od 2 m naprej kupim večjo količino za gradnjo nove stanovanjske hiše. Naslov v upravi lista.
- STANOVANJE**
STAREJSI moški išče prazno ali opremljeno sobo s posebnim vvhodom — lahko tudi s celotno oskrbo, Zidaniškova 25 (pri Pušniku).
- LEPO** sončno stanovanje (soba in kuhinja) s pritlikinami v I. nadstropju zamenjam za enako v mestih: Celje, Maribor ali Ljubljana. Naslov v upravi lista.
- ISCEM** opremljeno ali prazno sobo v Celju. Ponudbe pod šifro »Službenka«.
- ZAKONCA** iščeta prazno sobo v Celju. Nudita nagrado. Naslov v upravi lista.

Ob težki izgubi ljubega moža in očeta

EMILA DOKLERJA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga spremili in darovali cvetje na njegovi zadnji poti.

Zalujoča žena in otroka

Razpisna komisija »FINOMEHANIKA« CELJE ponovno razpisuje skladno s temeljnim zakonom o volitvah DS in organov samoupravljanja (Uradni list SFRJ št. 15/64) delovno mesto

DIREKTORJA

Po členu 89 statuta podjetja mora kandidat izpolnjevati naslednje pogoje: da je absolvent višje šole za organizacijsko delo z najmanj triletno prakso na vodilnem delovnem mestu ali da je visokokvalificiran delavec finomehanične stroke in da ima 5 letno prakso VK delavca ali da je kvalificiran delavec finomehanične stroke in da ima 10 letno prakso KV delavca.

Kandidati morajo oddati prošnje z ustreznimi prilogami in dokazili o kvalifikaciji in praksi do 30. 4. 1966 na upravo Finomehanike, Celje, Kocbekova 3.

Celjski TEDNIK

CELJE

P. P. 161

Naročam »CELJSKI TEDNIK«
Pošiljati mi ga začnite

z dnem

Priimek in ime

Kraj, ulica, hišna št.

Pošta

Lastnoročni podpis

ZNAMKA
0.20 DIN

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Petek, 8. aprila ob 15.30 uri:
Miloš Mikeln: INVENTURA 65. I. šolski dopoldanski abonma in izven.
Sobota, 9. aprila ob 19.30 uri:
Miloš Mikeln: INVENTURA 65. Izven abonmaja. Vstopnice bodo v prodaji dan pred predstavo in na dan predstave od 18.30 do 19.30 ure.
Nedelja, 10. aprila ob 10. uri:
Sartre: UMAZANE ROKE. III. nedeljski dopoldanski abonma in izven.
Ponedeljek, 11. aprila ob 15.30 uri:
Anton Novačan: VELEJA. Gostovanje v Smartnem ob Paki.
Ponedeljek, 11. aprila ob 20. uri:
Anton Novačan: VELEJA. Gostovanje na Gomilskem.
Torek, 12. aprila ob 19.30 uri:
Sartre: UMAZANE ROKE. Gostovanje v Mestnem gledališču v Ljubljani.
Sreda, 13. aprila ob 17. uri:
Miloš Mikeln: INVENTURA 65. Abonma za upokojece in izven. Vstopnice so še na razpolago.
Četrtek, 14. aprila ob 19. uri:
Miloš Mikeln: INVENTURA 65. III. šolski večerni abonma in izven.
Petek, 15. aprila ob 17. uri:
Miloš Mikeln: INVENTURA 65. Zaključna predstava za Dan železničarjev.
Sobota, 16. aprila ob 16. uri:
Miloš Mikeln: INVENTURA 65. Abonma za delovne organizacije in izven. Vstopnic je še dovolj na razpolago.
Nedelja, 17. aprila ob 10. uri:
Miloš Mikeln: INVENTURA 65. I. nedeljski dopoldanski abonma in izven.
Nedelja, 17. aprila ob 16. in 20. uri:
F. Schiller: DON CARLOS. Gostovanje v Slovenski Bistrici.

Kino »Pohorje« Si. Konjice

Dne 9. in 10. aprila 1966
»ELEKRA«
Dne 13. in 14. aprila 1966
»INVAZIJA VIKINGOV«
italijanski barvni film
»ZADNJA PRICA«
Kino »Partizan« Sevnica
Dne 9. in 10. aprila 1966
»ALI SO SE ANGELJKI«, švedski film
Dne 13. aprila 1966
»ZAKONSKI ZAVOD AVORA« nemški film
Kino »BOHOR« Kozje
Dne 9. in 10. aprila 1966
»POJTE Z NAMI«, italijanski film
Kino »DOM« Gornji grad
Dne 9. in 10. aprila 1966
»BELE SENCE«
Kino Rogaška Slatina
Dne 8. aprila 1966
»ODISEJA V TANKU«, sovjetski film
Dne 9. in 10. aprila 1966
»AMANDUS«
jugoslovanski film
Dne 11. aprila 1966
»SLUZABNIK«
ameriški film
Dne 12. aprila 1966
»JEZDEC S KIRGISKIH PLANIN«
sovjetski film
Dne 13. aprila 1966
»ZAKLAD V LONDONSKEM STOLPU«
nemški film
Dne 14. aprila 1966
»SVETIŠČE GREHA«
ameriški film

Savinjčani pozor

OBC »Zarja«, Žalec je odprl v svoji elektro delavnici na dvorišču bivše trgovine »Kveder« v Žalcu servisno delavnico za popravilo vseh vrst televizorjev, radio aparatov, avto-radio aparatov in gramofonov.

Istotam se lahko naroči polaganje vseh vrst tlakov iz plastičnih mas.

Vse usluge vršimo solidno, hitro in po konkurenčnih cenah.

POZIV

Pozivamo vse lastnike družinskih stanovanjskih hiš, poslovnih prostorov in stanovanj etažne lastnine na območju ožjega gradbenega okoliša Celja, da prijavijo v smislu 33. člena odloka o prispevku za uporabo mestnega zemljišča (Uradni list št. 12/66) koristno stanovanjsko oziroma poslovno površino, oddelku za upravno-pravne zadeve Skupščine občine Celje, najkasneje do 15. aprila 1966. zaradi odmere prispevka za uporabo mestnih zemljišč.

Celje, 6. aprila 1966.

Načelnik oddelka za upravno-pravne zadeve Skupščine občine Celje

dipl. pravn. Marjan Ašič l. r.

IZLETNIK CELJE

V sodelovanju s »Putnik-om Beograd, organizira IZLETE PO JUGOSLAVIJI IN V INOZEMSTVO.

MOSKVA — LENINGRAD — KIJEV — RIGA, 12-dnevna potovanja z vlakom in letalom.

BUDIMPEŠTA — dvodnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike, datum potovanja po dogovoru.

BENETKE — TREVISO — UDINE — GORICA — TRST, dvodnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike.

TRST — MIRAMARE, enodnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike.

CELOVEC — VRBSKO JEZERO — GOSPO-SVETSKO POLJE, enodnevni avtobusni izleti, datum po dogovoru.

DUNAJ — BRATISLAVA — BUDIMPEŠTA, tridnevni avtobusni izleti za kolektive in posameznike. Datum potovanja po dogovoru.

RIM — FIRENCE — BENETKE, 9-dnevno potovanje z avtobusom dne 13. maja, 17. junija, 8. julija, 2. septembra in 7. oktobra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

CAPRI — NAPOLI — RIM — BENETKE, 9-dnevno potovanje z vlakom dne 21. junija in 16. septembra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

PARIZ — NICA — MONTE CARLO — MILANO — BENETKE, 11-dnevno potovanje z vlakom dne 19. maja, 23. junija, 21. julija, 25. avgusta, 22. septembra in 20. oktobra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

SOLUN — ISTAMBUL — SOFIJA, 8-dnevno potovanje z avtobusom dne 22. maja, 26. junija, 17. julija, 14. avgusta, 18. septembra in 9. oktobra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

PO JUŽNI ITALIJI, BARI — NAPOLI — POMPEJI — COSENZA — MESINA — TAORMINA — CATANIA — PALERMO — CATANZARA, 12-dnevno potovanje z avtobusom dne 19. maja, 18. junija in 10. septembra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

BUDIMPEŠTA — KRAKOV — VARSAVA — BERLIN — PRAGA — DUNAJ, 10-dnevno potovanje z avtobusom dne 18. maja, 13. junija, 28. septembra in 5. oktobra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

PO SOVJETSKI ZVEZI, vsak mesec 12-dnevno potovanje z vlakom in letalom. Udeleženci teh potovanj si bodo ogledali MOSKVO, LENINGRAD, KIJEV, RIGO in JALTO.

MADRID — VALENCIJA — BARCELONA — SARAGOSA — PERPINJAN — NICA — GENOVA — MILANO — MARSEILLE, 17-dnevno potovanje z avtobusom za farmacevte, na 21. SKUPŠČINO FARMACEVTSKE FEDERACIJE ter na 26. MEDNARODNI KONGRES FARMACEVTOV, ki bo v MADRIDU od 17. do 19. septembra 1966. Prijave sprejemamo do 20. maja 1966. Cena potovanja 2.100 N din.

IZLETNIK vas vabi na izlete za prvomajske praznike in na dan osvoboditve. Izlete organiziramo po želji naročnika. Pohitite z rezervacijami avtobusov.

Vse programe in informacije navedenih potovanj zahtevajte v našem turističnem oddelku na TITOVEM TRGU 3 ter v poslovalnici Velenje, Krško, Mozirje in Krapini.

IZLETNIK organizira potovanja po tu in inozemstvu z modernimi turističnimi avtobusi.

IZLETNIK posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov in tujih vizumov.

IZLETNIK rezervira postelje v spalnih vagonih, prodaja vozovnice za letalski promet za tu in inozemstvo.

IZLETNIK menja tuja plačilna sredstva. Za cenjeni obisk se priporoča

IZLETNIK CELJE
nasproti Avtobusne postaje
tel. 28-41

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 9. do 16. aprila 1966
IVAN PLETERSKI,
veterinar, Celje,
Trubarjeva 93 (Otok)
tel. 29-26

obiščite 60. jubilejni graški sejem

od 30. aprila do 8. maja 1966

vse poslovalnice kompasa organizirajo skupinska potovanja in rezervirajo vstopnice

60 LET GRAŠKEGA SEJMA
NAJSTAREJSI SEJEM AVSTRIJE — POVSEM OBNOVLJEN IN LEPO OKRAŠEN — BOGATA MEDNARODNA PONUDBA ZA GOSPODARSTVO IN GOSPODINJSTVO — DNEVNO 14 MODNIH REVIJ — OČARLJIVA DVORANA ZA OTROKE S POSEBNO RAZSTAVO OTROŠKEGA STANOVANJA — UNIVERZALNI GRADBENI SEJEM — RAZSTAVA PITANE GOVEDI — MEDNARODNA VINSKA POKUŠNJA V SEJEMSKEM GRADU — ŠTEVILNA ŽREBANJA Z DRAGOCENIMI NAGRADAMI — ZVEZDNA VOZNJA Z ZANIMIVIMI DOBITKI — GRAZ PRICAKUJE VAŠ OBISK NA JUBILEJNEM POMLADANSKEM SEJMU OD 30. APRILA DO 8. MAJA. SEJEM BO DNEVNO ODPRT OD 9. DO 18. URE, V ČETRTEK IN PETEK PA DO 20. URE.

Odgovor na komercializacijo

Spodbujen s člankom Janeza Severja, zlasti pa s polemичnim odgovorom Staneta Verbiča, zavzema upravni odbor Aerokluba Celje naslednje stališče.

Upravni odbor ocenjuje sestavek noviranja Janeza Severja za netendenciozen, družbeno koristen in neoseben. Razumevajoče sprejema celo vprašanje, ki ga zastavlja v imenu javnosti. Vprašanje se nanaša na situacijo, v kateri se je znašel klub po gospodarski reformi in glasi: Naj obdrži Aeroklub sprčo zmanjšanje pomoči družbe še naprej amatersko športni značaj, ali pa naj išče izhod v podjetniško pridobitniški dejavnosti, se pravi v komercializiranem poslovanju in s tem zapostavi svoje temeljno poslanstvo?

K temu bi bilo dodati, da so člani Aerokluba zavestno sprejeli obvezo samoprispevka, ki nikakor ne pomeni izhoda iz finančnih težav, izpričuje pa pripravljenost vseh, da skušajo po svojih najboljših močeh omiliti nezaviden materialni položaj kluba. Zavedajo se namreč da nimajo pravice pričakovati pomoči družbe, ne da bi poprej izkoristili vse možnosti znotraj kluba.

Upravni odbor Aerokluba Celje smatra odgovor tovariša Staneta Verbiča, objavljen v CT št. 11 z dne 18. marca 1966 kot piševo osebno stališče odnosa kot njegov osebni prispevek k razpravljanju o težavah v klubu. Upravni odbor sodi, da se sestavek bivšega predsednika ne more smatrati kot uradno stališče upravnega odbora že zato, ker upravni odbor ni bil seznanjen z njegovo vsebino, ki so pisno izrekli pomisleke zastran vsebine. Upravni odbor je na seji dne 25. marca 1966 razpravljal o obeh sestavih. Mimo naštetih stališč so člani upravnega odbora ugotovili še naslednje: Pisec članka »Komercializacija« Janez Sever je dobro razumel razpravo sekretarja občinskega komiteja ZKS Zalec tovariša Cerjaka, zato je očitek tovariša Verbiča neutemeljen. Zaradi deprofesionalizacije v športnih organizacijah je tudi mesto sekretarja kluba po sklepu UO s 15. majem ukinjeno. Tovariš Verbič se v sestavku zavzema za red in smotrno organizacijo in iz zapisa je razbrati, da so člani upravnega odbora zoper njegovo hotenje. To pa nikakor ni v skladu z dejstvi.

Upravni odbor je namreč že na nekaterih sejah odločno zahteval, da se poslovanje uredi, potrdil je to znova na zadnji seji upravnega odbora ko je zahteval zunanjo revizijo poslovanja. Tudi občni zbor se je izrekel za smotrnejše poslovanje in v celoti osvojil stališče nadzornega odbora.

Zastran namigovanj dosedanjega predsednika o »nekaterih primanjkljajih« pa naslednje: revizijska komisija, v kateri je bil poleg članov nadzornega odbora tudi predstavnik knjigovodskega servisa pri Ob. ZTK Celje, je ob pregledu celotne poslovne dokumentacije preteklega leta ugotovila, da bistvenih napak pri poslovanju mimo neažurnega knjiženja ni bilo. Zlasti pa so neutemeljena namigovanja morebitne malverzacije. Hkrati je ugotovljeno, da je bilo prikazovanje podatkov na občnem zboru enostransko in neutemeljeno.

Dosedanji predsednik je v svo-

jem polemичnem sestavku namenil dokaj prostora nekakšnim »privilegirancem«. Ta očitek je med vsemi člani upravnega odbora izzval največje ogorčenje. Morebiti je prav zastran tega potrebno posvetiti tej neutemeljeni trditvi nekaj več besed. Aeroklub Celje je v dvajsetih letih svojega razvoja lahko nudil svojim članom le privilegije kot so prostovoljno-delo pri izgradnji hangarja in delavnice ter pri urejanju letališča, prostovoljno delo pri šolanju novih članov (aerovlek in vlek z vitlom ter letenje v dvoje z učenci), nešteto ur, porabljenih pri uveljavljanju samoupravnega sistema ter velika finančna sredstva, ki so jih žrtvovali posamezniki za šolanje, tekovanje in naposled za normalno poslovanje kluba. Ti »privilegiranci« so imeli še ta »privilegij«, da so si kupovali benzin na svoje stroške, da so mogli trenirati in obnoviti letalsko dovoljenje za šolanje podmladka.

Upravni odbor sodi, da poslovanje v preteklem letu ni bilo zgledno. Vendar je mnenja, da je kljub težavam v samoupravljanju in vzlic težavam materialne narave, sredstva trošil smotrno in predstavlja prav zastran tega preteklo leto najuspešnejše v teh letih obstoja kluba. O tem je seznanjena širša javnost in tudi vsi organi od zveze, preko republike do občine.

Upravni odbor je priznal tovarišu Verbiču zasluge in izredno delav-

nost v njegovem petmesečnem delovanju, hkrati pa je bil prisiljen pojasniti, v katerih trditvah se razhajajo z njegovimi navedbami v odgovoru. Bistveno razhajanje je izpričano prav v negiranju dosedanjih uspehov Aerokluba, ki je prišlo na dan v njegovi razpravi na občnem zboru in v odgovoru samem. Ne gre torej za razhajanje pri načrtovanju nalog v prihodnje. Zato odstop tovariša Verbiča ni povezan s temeljno politiko in poslovanjem kluba, marveč z nekaterimi manj pomembnimi rečmi, skorajda docela osebne narave.

Upravni odbor je na seji dne 25. marca izvolil za začasnega predsednika tovariša Lakoviča in hkrati sklenil uveljaviti takoj na skupščini sprejeti program. Zato izkoristi to priložnost in apelira za pomoč, da bi v tem poslovnem letu mogel zavarovati pri Splošni zavarovalnici vsaj družbeno premoženje za približno 3 milijone starih dinarjev. Z razumevanjem delovnih skupnosti in s samoprispevkom bi pa krili stroške goriva in zahtevke za potrošni material. Brezmejni letalski entuziazem in požrtvovalnost članov kluba so jamstvo, da bodo sredstva v tem letu rentabilna naložba, ki bo zagotovila številne vrhunske športne uspehe in povečalo število članov naše organizacije.

Upravni odbor Aerokluba Celje

Nogometaši Zalca

Pred derbijem

Tudi v drugem srečanju spomladanskega dela tekmovanja v SNL so Celjani ostali praznih rok. Vsekakor začetek ni nič kaj vzpodbuden za celjske nogometaše. Po dveh kolih tekmovanja sta obe ekipi zaslužili od osmih možnih le eno točko. Pri takem podatku je skorajda nemogoče govoriti o smoli pač pa le o slabi pripravljenosti enih in drugih.

Seveda pa ekipa Celja zaradi dveh izgubljenih srečanj še ne bi smel odpisati od borbe za prvo mesto v ligi. Razen Aluminija Celjani vse najhujše nasprotnike pričakujejo na Skalni kleti. Če bi uspelo igralcem Celja osvojiti v naslednjih srečanjih kolikor toliko maksimalno število točk, bi prav gotovo še vedno ostali najresnejši kandidati za osvojitve naslova re-

publičkega prvaka.

Kladivar bo moral kljub nekaterim okrepljenim, ki jih je dobil v minulnem času, kar krepko zastaviti, da bi se rešil nevarnih »nižin« v lestvici, od koder lahko vodi pot v nižjerazredno tekmovanje. To bi pa na bivšega zveznega ligaša nič kaj vzpodbudno delovalo za uspešno delovanje v prihodnosti. V nedeljo bo na Skalni kleti derbi obeh celjskih enajstoric. Kljub temu, da obema ekipama (vsaki po svoje) »gori pod nogami«, pa vendar upamo, da se srečanje ne bo izrodilo v vse kaj drugega kot nogomet. K temu lahko v precejšnji meri pripomorejo tudi gledalci s poštenim športnim spodbujanjem.

E. G.

KOŠIČ PRVI

Na Kumu je bilo preteklo nedeljo tradicionalno tekmovanje v slalomu za Ocepkov memorial, ki so se ga udeležili tudi smučarji ZSK Celje. Celjanom tokrat ni uspelo obdržati pokala za ekipno zmago. Dosegli so sicer zelo dobre uvrstitve kot posamezniki, vendar je bil eden diskvalificiran (Rosina) in ekipna zmaga je šla po vodi. Sicer pa je zmagal Košič, medtem ko je bil Janko Četina 4., Čater Peter pa 6. Med dekleti se je Čatrova plasirala na 3. mesto. Nastopili so smučarji iz Ljubljane, Kranja, Trbovelj in Celja.

ZA ZLATO PUŠČICO V CELJU ...

Prvi del tekmovanja za družinsko zlato puščico so strelci Celja že zaključili. Tega najbolj množičnega tekmovanja se je udeležilo 325 strelcev in strelk. Od tega se jih je 75 plasiralo na občinsko tekmovanje, ki bo na sporedu od tega četrtega do nedelje v strelišču TEMPA. Norma za zaključno tekmovanje v republiškem merilu je 525 krogov od 600 možnih. Lanj so normo izpolnili štirje strelci. Glavni favoriti nastopijo v zadnji skupini, ki bo tekmovala v nedeljo.

EMO NAJBOLJŠA

Končano je tudi občinsko sindikalno tekmovanje v streljanju za moške in ženske ekipe. Tekmovalo je deset moških in dve ženski ekipi. Vrstni red je naslednji: 1. EMO 1329 krogov; 2. IFA 1297 krogov; 3. Kovinar Store 1285; 4. Avto Celje 1282; 5. Ingrad 1228; 6. Elektro 1218; 7. PTT 1174; 8. Klima 962; 9. Merx 835 krogov. Med posamezniki je zmagal Jager s 355 krogi pred Dečmanom 351 itd.

V ženski konkurenci je zmagala ekipa EMO pred Ingradom med posameznicami pa Jordanova pred Škocičrjevo (258 in 210 krogov).

ZA ZLATO PUŠČICO V ZALCU

V nedeljo je bilo v Braslovčah tekmovanje strelcev občine Zalec za zlato puščico. Na tem tekmovanju so nastopili strelci iz Liboj, Zalca, Polzele, Vranskega, Petrovč, Sempetra in Braslovč. Zmagal je Zupanc iz Polzele s 530 krogi, pred Korunom 524, Pinterjem 504 itd. Na republiško tekmovanje za zlato puščico se je uvrstil iz zmagovalec, ki je edini izpolnil normo.

T. T.

TROJNA ZMAGA

Sest celjskih atletov je sodelovalo na državnem prvenstvu v krosu, ki je bilo minulo nedeljo v Osijeku. Kot je bilo pričakovati so imeli celjski atleti prvo besedo v teku na 4000 metrov, kjer so kar prva tri mesta in s tem seveda tudi ekipna zmaga pripadla Celjanom. Toda vseeno lahko ta tek ocenimo kot presenetljiv predvsem zaradi zmagovalec, ki je bil tokrat Červan pred Žuntarjem, medtem ko je Važič zasedel tretje mesto. Vsi trije so se uvrstili tudi v državno reprezentanco, ki nas bo zastopala na balkanskem krosu. Poleg teh treh se je v državno ekipo uvrstil tudi mladinec Bizjak, ki je v Osijeku zasedel 5. mesto, medtem ko Francu Kovaču, ki je tekmoval na daljši progi, to ni uspelo, ker je bil za eno mesto prekratek.

AJDOVŠČINA 8 CELJE 14

Pričelo se je tekmovanje spomladanskega dela republiške rokometne lige. V prvem kolu so celjski rokometarji gostovali v Ajdovščini in brez večjih naporov premagali domačo — sicer začnjeplasiirano ekipo na lestvici. Rezultat 14:8 v korist Celjanov ni kaže pravega razmerja sil na igrišču, saj so Celjani zastreljali cele vrste ugodnih priložnosti — celo sedmerce. Na drugi strani pa sta tudi oba celjska vratarja nekajkrat »kiksnila«.

Sicer pa so bili v vseh tekmah prvenstva doseženi kolikor toliko pričakovani rezultati. Kaže, da bodo Celjanom na igrišču najvernejši Slovenjgraščani, ki so pa po jesenskem delu tekmovanja toliko zaostali, da ne bodo več mogli ogroziti prve poizjave. Seveda pa je do konca še osem kol in marsikaj se lahko še spremeni. V nedeljo bo na igrišču ob Kersnikovi ulici proti domačinom nastopila ekipa Kranja. V tej tekmi bo lahko nastopil tudi nova pridobitev Celja Djakič. Pričetek bo ob 10.30.

ŠAH - ŠAH

V nedeljo je bilo v Celju žensko brzopotezno prvenstvo Slovenije, na katerem so sodelovale igralke iz Ljubljane, Maribora, Jesenic, Novega mesta in Celja. Proti pričakovanju se je članica celjskega šahovskega kluba zelo dobro uvrstila, saj je zasedla 6. mesto, kar je sprično dejstva, da je prvokrat nastopila na podobnem prvenstvu precejšen uspeh.

—0—

Na mladinskem brzopoteznem prvenstvu v Ljubljani je med 36 igralci član CSK Bogadi zasedel dobro 10. mesto.

—0—

V organizaciji celjske Cinkarne je bil v nedeljo troboj 6-članskih sindikalnih ekip. Pomerile so se ekipe Tehnograda iz Ljubljane ter Ingrada in Cinkarne. Zmagala je ekipa Ingrada z 41 točkami pred Tehnogradom 36 in Cinkarno 31. Igrali so po ševeniškem sistemu vsak z vsakim.

Lepo bi bilo, če bi tudi ostale sindikalne organizacije povzele zgled omenjenih ekip in s podobnimi prireditvami popestrili športno in šahovsko življenje v sindikalnih podružnicah.

— ač

ŽRTVE PROMETA

ČEZ ROB CESTE V JAREK

Prometna nesreča se je zgodila na cesti II. reda v Župelovcu na Bizeljškem, ko je voznik tovornega avtomobila CE 108-87 Ivan Tomše vozil proti Brežicam. Po njegovi izjavi mu je nasproti privozil po sredini ceste neznan voznik osebnega avtomobila, ki ni zasenčil luči, nakar je voznik tovornjaka zavozil v desno in čez rob ceste v jarek, kjer se je avtomobil prevrnil. Voznik ni bil poškodovan, materialna škoda na avtomobilu znaša 2000 novih dinarjev, na tovoru — prevažal je elektromotorje — pa približno 10.000 novih dinarjev.

KOLESAR POVZROČIL NESREČO

Voznik osebnega avtomobila CE 97-50 Alojz Slapnik je med vožnjo na trgu v Mozirju močno zavrl, ker je nenadoma pred njim prečkal cesto neznan kolesar. Zaradi prekratke varnostne razdalje pa se je v zadnji del njegovega avtomobila zaletel s svojim osebnim avtomobilom CE 69-53 voznik Slavko Hren iz Celja. Pri trčenju je na obeh avtomobilih škoda za 2500 novih dinarjev.

NESREČA V HUDIČEVEM GRABNU

Po cesti IV. reda Dobrna—Hudičev graben je pozno ponoči vozil voznik osebnega avtomobila CE 69-23 Leopold Ivenčnik iz Velenja. Vozil je proti Hudičevemu grabnu, ko ga je na ostrem levem zavoju zaradi nasutega gramoza pričelo zanašati in je zavozil na skrajni rob cestišča, kjer se je prevrnil na široko pod cesto. Materialna škoda na avtomobilu so ocenili na približno 4000 novih dinarjev.

TRČENJE MOTORNEGA VLAKA IN TOVORNJAKA

Do trčenja je prišlo na nezavaranem železniškem prelazu na cesti III. reda Pristava—Smarje pri Jelšah v kristan vrhu. Voznik tovornega avtomobila CE 80-40 Ivan Kolar je vozil proti Smarju. Ko je pripeljal do omenjenega prehoda, ni opazil utripajočih varnostnih železniških luči, verjetno zaradi tega, ker se je vanje opiralo sonce. V tem trenutku pa je pripeljal motorni vlak M 3931 in trčil v tovorni avtomobil. Pri trčenju je dobil voznik hude telesne poškodbe. Odpeljali so ga v celjsko bolnišnico, kjer so ugotovili, da ima pretres možganov, zlomljena tri rebra na levi strani in poškodbo na nogi. Avtomobil je popolnoma razbit. Motorni vlak in potniki v njem niso bili poškodovani.

DVAKRAT NA STREHI

Proti Velenju je vozil z osebnim avtomobilom CE 97-19 Martin Razbornik iz Velenja. Ko je pripeljal do vasi Paka mu je na ovinku spustila zadnja guma in ga je zaradi tega zaneslo s ceste preko cestnega jarka na travnik, kjer se je dvakrat preobrnil na streho ter obstal na kolesih. Telesnih poškodb ni bilo, škoda pa znaša približno 2500 novih dinarjev.

PADEL S TRAKTORJA

Huda prometna nesreča se je zgodila na cesti III. reda Loče—Križni vrh v vasi Petelinjek pred stanovanjsko hišo št. 1, ko je iz neznanega vzroka padel s traktorske priklopnice posestnik Vincenc Rebernak. Pri tem se je hudo telesno poškodoval. Nudili so mu prvo pomoč ter ga takoj prepeljali v celjsko bolnišnico. Voznik traktorja je bil Leopold Areznak. Poškodovani je bil tudi drugače težji bolnik, ki je večkrat padel v trenutne slabosti.

SLABO PRIVEZAN TOVOR

Voznik tovornega avtomobila NM 12-73 s priklopcio 16-25 CE Jože Halozar je vozil iz Krškega proti avtocesti, na avtomobilu pa je imel 60 zavrtikov celuloze. Ko je zavozil preko mostu in zavijal v levo, se je tovor premaknil na desno, tako da je odtrgalo kason, ki se je prevrnil na cesto. Na vozilu in tovoru je za 15.000 dinarjev škoda.

Osnovnošolci so telovadili

V torek je bilo v telovadnici IV. osnovne šole letošnje občinsko prvenstvo osnovnih šol v orodni telovadbi. Nastopilo je v konkurenci pionirjev in pionirk po šest ekip osnovnih šol celjske občine.

Med pionirji je bil vrstni red ekip naslednji: 1. II. osn. šola 222,5; 2. IV. osn. šola 221,8; 3. I. osn. šola 216,1; 4. III. osn. šola 214,8; 5. osn. šola Vojnik 207,5; 6. Osn. šola Store 203,5 točk. Med posamezniki je bil najboljši Tamše (II. osn. šola).

Med pionirkami je bil vrstni red takle: 1. IV. osn. šola 220,5; 2. II. osn. šola 217,4; 3. I. osn. šola 214,6; 4.—5. III. osn. šola in osn. šola Vojnik 212,4; 6. osn. šola Hudinja 206; 7. osn. šola Store 182,6 točk. Med posameznicami je zmagala Srotova (IV. osn. šola).

ŠPORT NA DROBNO

V prijateljskih rokometnih tekmah sta se ekipi Griž in Šoštanja razšli z neodločenim rezultatom 20:20. Neodločeno 18:18 so igrali tudi mladinci Celja proti Štoram.

Na Ljubnem so domači nogometaši premagali ekipo Smartnega z 2:1. Ljubenci so dobro pripravljene za nadaljevanje tekmovanja v podzvezni ligi.

V prijateljski nogometni tekmi je moštvo Vranskega doma premagalo ekipo Polzele s 5:4.

Pred dnevi je bil pri OBZTK ustanovljen zbor trenerjev, ki ga vodi tehnični odbor OBZTK. Trenerji bodo imeli enkrat mesečno strokovne sestanke in predavanja, dobili pa so tudi posebne dnevnik za vodenje treningov.

V petek, 8. 4. ob 18. uri bo v telovadnici gimnazije tečaj za nove rokometne sodnike.

V ponedeljek se bo pričelo tekmovanje v sindikalni nogometni ligi. Prijavilo se je 13 ekip, nastopali pa bodo le neregistrirani igralci.

Brez denarja ne bo šlo

Svet za zdravstvo občinske skupščine Celje je pred dnevi imenoval poseben odbor za izvedbo programa ob dnevu zdravja. V odboru so poleg zdravstvenih delavcev še predstavniki družbeno političnih organizacij in vseh tistih, ki lahko kakorkoli pomagajo pri realizaciji nalog, ki si jih je odbor zastavil.

Glede na to, da je letošnji moto svetovnega dneva zdravja »človek v velikem mestu« in da to vprašanje ne zajema samo zdravstvenih, temveč tudi sociološke, psihološke, urbanistične, komunalne in še mnoge druge probleme, naj bi se aktivnost ne začela in nehala 7. aprila, temveč bi

naj trajala vse leto. Glede na to, da je v Celju urbanizacija mesta še zmeraj problem, so na odboru predlagali, naj bi v tem času pospešili to dejavnost; hkrati so opozorili na nerešene komunalne in stanovanjske probleme, na vedno večji priliv sezonske delovne sile, na atmosfero, ki je vse prej kot čista in zdrava, na varstvo starih ljudi itd. To so vprašanja, o katerih naj bi v prihodnjih mesecih rekli tudi kakšno drugo besedo, kot to, da so kritični in da jih bo treba odpraviti. Za realizacijo bi se naj zavzeli vsi pristojni činitelji. Tako bodo v društvu socialnih delavcev začeli razgovore o problemih socialnega značaja,

govorili bodo tudi o tem, kako se prišleki živijo v razmere v mestu, o sprejemu na delovno mesto itd. Delavska univerza bo organizirala tokovno tribuno, na kateri naj bi govorili o problemih življenja v mestu — zdravstvenem in ostalem varstvu itd. Mladina se bo vključila v to dejavnost tako, da bo aktivno sodelovala v razpravah o varstvu otrok in mladine, o družbeni prehrani in podobno, ki jih bodo pripravili v sindikalnih organizacijah. In čeprav lahko vsi ti činitelji uspešno opozorijo na številne probleme celjskega mesta, jih brez sredstev prav gotovo ne bodo mogli rešiti.

ABC NEGE

Kamilice! Tokrat bomo govorili o kamilicah in kamiličnem čaju, dveh zvestih prijateljicah žena, ki dajo kaj na svojo zunanost. Da so kamilice uporabljale že naše babice, vemo, da pa so tudi zdaj, v času najrazličnejših kozmetičnih sredstev, še zmeraj dragocene, včasih težko verjamemo. Za kaj vse jih torej lahko uporabljamo?

Poleg tega, da pomagajo pri prebavnih motnjah, naj kamilični čaj pijejo tudi tisti ljudje, ki jim moli gorenji dobro voljo. Sicer pa ga lahko uporabljamo tudi za zunanjo uporabo. Z njim izpiramo usta pri vnetih dlesnih, veke in oči, noge in celo — najbolj intimne dele telesa. S kamiličnim čajem si naj

doječe matere izpirajo tudi prsne bradavice. Obkladki s kamiličnim čajem pomirijo kožna vnetja. Obkladki naredimo tako, da položimo na obraz topel kamilični obkladek, ter ga pokrijemo s toplo, debelo zloženo krpo. Čez četrte ure obkladek snamemo, kožo pa za deset minut namažemo z mastno kremo. Postopek lahko ponovimo, kožo po tem, ko smo jo spet namazali, zmasiramo in obrišemo kremo s suho krpo.

Blondinke naj prilijejo kamilični čaj še vodi, v kateri so oprale lase. Lahko pa uporabijo tudi razredčen čaj. Iz kamilic si lahko pripravimo tudi lasno vodo, ki bo ublažila srbenje in vnetje lasišča. 15 dkg kami-

ličnih cvetov prelijemo s poldrugim litrom vroče vode. Ko se tekočina ohladi, jo precedimo in ji dodamo liter 60 do 70 odstotnega alkohola, lahko pa tudi poldrug gram kamiličnega olja. S to tekočino trikrat tedensko lasišče in lase pridno namažemo, posebno, če so lasje mastni in lepljivi. Kamilični ekstrakt za lasno vodo pa lahko pripravimo tudi takole: 20 gramov zmletih kamilic zmešamo s 40 grami alkohola in 60 grami vode v kašo. Po štirih dneh iztisnemo tekočino, gosti ostane pa spet prelijemo z 20 grami alkohola in 40 grami vode. Po štirih dneh tekočino spet precedimo, ji dodamo odcedek, ki smo ga napravili pred štirimi dnevi in zmes tekočin kuhamo toliko časa, da ostane samo polovica tekočine. Torej — kupujte kamilice z večjim spoštovanjem!

Zabavna geometrija

Čeprav je do poletja še krepkih nekaj tednov, pa bo vendarle prav, če že zdaj pregledate svojo garderobo. Letošnja moda jo bo prav gotovo postavila na glavo. S tem seveda ne mislim reči, da bi morali vse tisto, kar visi v omari, pripravljeno za poletne dni, zavreči; ali pa — da je vse, kar predlaga letošnja

ALI MODA, KI SE NE BOJI ŠKARIJ

moda, pametno in uporabno. Toda, če želite biti modno oblečeni, boste nekatere izpovedi le morali ubogati. Zapomniti si je treba, da se modni ustvarjalci niso bali razrezati oblek, pa bi si zato morda tudi mi to upali! Modri obleki lahko na primer odrežete prednji del — od vratu do prsi in izrez nadomestite z belim blagom. Nekaj centimetrov pod prsnim šivom pa si na belem

blagu privoščite temnomodro črto. Letos je treba skriti hrbet in prsa, toda brezpogojno razgaliti roke in — kolena. Prvo bomo verjetno lahko storile, drugo pa naj si rajši privoščijo manekenke. Pisane tkanine bi morali letos nadomestiti z enobarvnimi, toda skoraj nobena obleka ni popolnoma enobarvna. Dovoljene so drzne barvne kombinacije, vsitki v obliki kvadratov, trikotnikov, našitki in podobno. Med barvami prevladujeta bela in črna, sicer pa citronasta, rumena in oranžna. Obleke so do vratu zaprte. Možni so samo majhni oglati izrezi. Če pa si želite ukrojit še modern kostim, potem izberite model, ki ima majhen odstopajoč ovrtnik, ozke rokave, obrobe z drugim blagom in različno barvo kot je osnovna; krilo je gladko. Jopica naj se zapeja dvovrstno in naj nikar ne bo predolga.

Ponoven zapis o letošnji pomladanski in poletni modi smo si privoščili zato, ker res prinaša marsikaj novega. Letošnja »revolucija« za senzacij željne petične osebe in osebe je namreč originalna, kot že dolgo ne in se bodo nekatere njene ideje verjetno vrnila tudi na domača tla.

Muhasti april

IZJAVA ANTEJA OBULJENA

Vso zimo smo se jezili nad spremenljivim vremenom, v februarju nas je presenetilo pravcato poletje, pomlad pa nas je počastila s temperaturo, ki je padla pod ničlo. In kaj nas pričakuje v aprilu? Bo tudi ta mesec tako poln presenečenj?

Kmetovalci si zavoljo deževnih dni v zadnjih dneh februarja prav gotovo želijo v aprilu sončno in lepo vreme, da bi tako lahko opravili pomladansko setev in ostala opravila na polju. Profesor Ante Obuljen, ki je strokovnjak za dolgoročne prognoze, odgovarja na vprašanje o aprilskem vremenu takole:

»Začetek aprila bo verjetno spremenljiv s prehodnimi vetrovi in kolebanjem temperature. Od desetega do dvajsetega aprila bo prevladovalo sončno in mirno vreme z občutnim porastom temperature. V poslednjih desetih dneh aprila pa lahko pričakujemo poslabšanje vremena z nevihtami in prehodnimi plohami.«

S takim vremenom bi bili seveda zadovoljni, saj bo več sončnih kot deževnih dni. Taka prognoza pa naroča kmetovalcem, da pohitijo opraviti poljska dela, da jih deževni tedni ne bo presenetili.

DOMA V SLUŽBI ALI NA IZLETU
vedno elegantni in praktični v
BLUZH
izbranih v

VELEBLAGOVNICI *Pjundski magazin*
CELJE

PRI SLOVENČEVH

Mala punčka ni nikoli marala sira. Ko pa ga je mamica ponudila sosedovim otrokom, njej pa ne, je planila v tak jok, da ji niso mogli sprosti obrisati solz. Potem je pospravila košček sira tako naglo, da ga niti zgizti ni utegnila!

Kasneje je mladi deklinski materi pripovedovala podobno zgodbo sosedu, ki je mati treh otrok: »Neverjetno je,« je dejala, »kako zelo občutljivi so otroci. Ko bi vi vedeli, kako moram biti previdna, kadar jim na primer delim kosilo! Vse tri krožnike moram napolniti enako, niti košček mesa ne sme biti v enem več; vsem trem moram kupiti enako velike pomaranče in če dobi bonbon eden, ga hočeta tudi ostala dva. Tako moram razdeliti jaz — vendar otrok to ne moti, da ne bi potem sami kaj zamenjali. Celo podarijo kaj drug drugemu. Le mamica mora biti pravična in ne sme razlikovati med starejšim in mlajšim. Podobno je tudi zvečer, ko jih spravljajo v posteljo. Predno zaspijo, dobijo vsak tri poljubčke. Samo enkrat sem se zmotila in dala punčki enega več. Ko bi vi vedeli, kakšen protest je povzročila ta moja »nepravičnost«! In ko sem pred kratkim enega od fantov kaznovala ter ga zato ves dan nisem pobožala, mi tega dolgo ni mogel oprostiti. Zdaj pazim; tako težko mi je, če so prizadeti! In verjemite, to, da ne delam razlik, mi vzame veliko več potrpljenja kakor vse drugo delo...«

Prav gotovo je to težka naloga; zahteva veliko previdnosti in veliko ljubezni. Zakaž, otroci so različni — nekdo se hitreje prikupi kot drugi in čisto življenjsko je, da je ta včasih deležen večje pozornosti kot ostali. In če so občutljivi, se lahko vanje kaj kmalu vtihotapi prepričanje, da imajo stari Metko najrajši. Da to ne vpliva dobro na njihov razvoj in odnos do članov družine, pa tudi do okolice, je razumljivo.

Seveda pa je otrokom treba razložiti, da mora mati včasih kateremu posvetiti več pozornosti. Če je bratec na primer še dojenček, sestra pa že sama koraca in se igra v pesku, naj le ve, da je »sinek« še neobgledno bitje, ki bolj potrebuje mamično pomoč kot ona, velika deklica. In tudi to mora vedeti, da je lepo, če čokolado, ki jo je dobila v dar, deli z vsemi, ki so v bližini... Takih primerov, ki v otroku razvijajo čut pravičnosti in darežljivost, je seveda več in prav, da stari z njimi ne skoparijo. Seveda pa je lasten zgled tudi v tem primeru najučinkovitejše vzgojno sredstvo.

NASVETI

Če se je na stenah hladilnika nabral led, ga ne odstranjujte z nožem, temveč hladilnik preprosto izklopite in pustite, da se led stali. Vrata hladilnika pustite odprta. Nasilno lomljenje ledu hladilniku škodi.

Temne madeže na svetlih usnjeh čevljev boste odstranili, če boste madež zdrgnili s krpico, ki ste jo ovlažili s terpentinom. Takoj za tem jih premažite z milnico in potem, ko ste jo na njih pustili približno dve uri, čevlje še zdrgnite s suho krpo. Nato jih namažite še z odgovarjajočo kremo za čevlje in zloščite.

Posrebrene predmete je treba zelo pazljivo čistiti. Vendar ne preprosto, ker jim to škodi. Čistiti jih je treba samo z mehko krpo, sredstvo za čiščenje srebrnine uporabljajte zelo redkokdaj.

»MANEKEN«

Marčna številka Manekena je prinesla dve bistveni novosti. Prvič da je dvojezična — torej teksti so poleg slovenščine natisnjeni še v srbohrvaščini in drugič, da v njej prevladujejo ekskluzivni modeli. Med njimi pa je precej takih, ki jih bomo brez skrbi nosili tudi na naših ulicah, pisarnah in doma. Objavljeni so tudi nasveti za tiste, ki nimajo preveč vitkih bokov, pa umetnost sminkanja, modni kurir, nasveti dekletom med šestnajstim in dvajsetim letom itd.

Na sliki je preprost pomladanski plašček, ukrojen iz lažjega svetlega blaga. Kroj in tkanina sta taki, da bi plašč lahko oblekli tudi v hladnejših dnevih poletja. Njegova največja odlika je preprosta, čista, rahlo ob telesu drseča, linija, edini okras pa štirje veliki gumbi in majhen, odstopajoč ovrtnik. Rokavi so ozki in cevasti, dolžina pa taka, da je med rokavico in robom rokava mogoče videti tudi del letos drobne roke.

POJDIMO V GORE KOPITNIK

Naše planine se ogrinjajo s prvim zelenjem in pomladinskim cvetjem, v sadovnjakih brsti in pričinja že cveteti, zima je v glavnem za nami in tako je prišel čas rednih nedeljskih izletov v naše lepe planine.

Kopitnik je spomladi eden najprivlačnejših izletišč (914 m). Ta gora je znana ne samo v ožji domovini, temveč tudi daleč po svetu, zaradi čudovite flore in zlasti redke planinske cvetlice, ki cveti v Sloveniji samo še v Pohorajskih Dolomitih in baje tudi nekje v Srbiji, kar pa še ni dokazano. To je blagajev volčin, ali iglavka, ali kraljevska roža kot jo imenujejo domačini. To ime ima po pravljici, ki pravi, da si je pruski kralj Friderik II. zaželel te čudovite cvetice, pa so mu jo poslali ali prinesli iz naše dežele. Letošnji pozni mrz in sneg sta žal uničila večino cvetišč, vendar bo kakšno le še mogoče najti.

Planinsko društvo Rimske Toplice je v zadnjih mesecih adaptiralo v starem planinskem zavetišču spodnje prostore in tam uredilo lepo gostinsko sobo s točilnico gornje prostore pa šele urejajo. Iz Kopitnika se lahko izletniki napotijo tudi na Gore — pot vodi skoraj ves čas po ravnam — kjer je velik planinski dom.

Za izlet na Kopitnik so iz Celja ugodne avtobusne zveze. Najugodnejša je pot z avtobusom do Smarjete in od tam peš mimo cerkvice Lurd po dobro markirani poti; najprej manj strmo, potem pa, ko se bližamo skritim cvetiščem kraljevske rože, zelo strmo navzgor. Iz Smarjete do planinskega zavetišča je dve uri zmerne hoje. Vrnemo se lahko naravnost v Rimske Toplice.

Zavetišče je oskrbovano samo ob nedeljah. Tople hrane ni, moč pa je dobiti tople ali mrzle pijače.
Dr. Ervin Mejak

Djuveč z zelenjavo

V začetku je vse šlo ko po maslu; žena je odšla z otroci na dopust v hrbe, jaz pa na morje v Varno.

Pregreval sem svoje kosti, se hladil v valovih morja in se hranil v restavraciji, potlej pa počival v svoji sobi, se sprehajal po Primorskem parku, na hitro kaj pojedel in odletel v letno gledališče ali kino. Obmorsko letovišče — to je sen!

Ko sem se dvanajstega dne vracal s plaže, sem nenadoma zagledal v izložbi okusne kose mlade teletine.

»Zakaj si ne bi sam pripravil djuveč z zelenjavo?« sem pomislil. »Tako kot ga naredi žena: z zeljem, krompirjem in graham; ko bi le dobil oster turški poper...«

Rečeno storjeno. Kupil sem sedemsto gramov teletine, zelenjave, masti in vse skupaj odnesel v kuhinjo bližnje restavracije. Plačal sem kolikor je bilo treba, vzela potrdilo in odšel na plažo.

»Jaz se prazim na soncu, moj djuveč pa v kuhinji! Krasno!« sem pomislil in moj želodec je obšel prijeten občutek.

— Se že dolgo sončite? je prekinil moje misli ženski glas.

Okrenil sem se. Zanimiva mlada ženska je z nasmehom pričakovala moj odgovor.

— Približno do dvanajstih, sem odgovoril. — Zakaj vas to zanima?

— Prosila bi vas, da bi popazili na mojo obleko in copate, ko se bom kopala. Lahko?

In kot srna je odskakljala v vodo.

»M-m-d-a, kako prijeten vonj! Kakšne halje! sem pomislil. »Žena z okusom. Povabil jo bom na djuveč. Samo, da ga kuhar ne bo pokvaril.« Tedaj sem na sebi začutil senco. Odprl sem oči in se dvignil. In res. Poleg mene je stal močan mladenič in me mirno gledal.

— Cigava je ta halja? je vprašal in se namrščil.

— Ne vem.

— Kako da ne veste?

— Preprosto, ne vem.

— In kako je ime ženski?

— Ne vem.

— In zakaj je haljo pustila prav tu? je vprašal v tonu preiskovalca.

— Morda zato, ker se je še na prvi pogled prepričala v mojo poštenost.

— Zanimivo...

— V tem ne vidim nič zanimivega.

— Da je obleka last moje zakonite žene, kaj ni to zanimivo, a? je dvignil ton in stisnil pest.

— In zdaj izgini od tod! Če te še enkrat tsečam, te pretepem.

— Jasno, sem rekel in se pobral na drugo stran plaže.

Tu sem se pozet zleknil na pesek in zaprl oči. In zopet sem mislil na djuveč. Tedaj me je nenadoma nekdo sunil v bok. Dvignil sem se.

— Ta je! je pokazala na mene ženska, ki me je prosila, da popazim na obleko in copate. Poleg nje je bil mladenič.

— Zakaj si ukradel obleko teje državljanke? je vprašal mladenič.

— Ukradel? sem se nasmehnil in se obrnil ženski. — Vaš mož je prišel k meni, zaigral sceno ljubosumja in odnesel obleko in copate.

— Moj mož? Toda jaz nimam moža! Ze tri leta sem vdova!

— Prevaral vas je.

— Pojdita oba z menoj! je rekel mladenič. — Pogovorili se bomo na postaji.

Na postaji je vse postalo jasno. Po plaži je hodil nekakšen domisljavec, ki je tudi kradel. Pokvaril mi je seveda željo, da bi to žensko povabil na djuveč. Uboga ženska! Njej umirajo možje, jaz pa doživljam nevspešnosti. Čim dalje od takšnih... Sedel sem v avtobus in se odpravil do restavracije — naravnost v kuhinjo. Djuveč se mi je zazdel, ko da bi bil iz gume.

Naslednjega dne sem odpotoval v Sofijo.

Mlinarjev JANEZ

— 13 —

Meni je nekaj časa molčal.

— Da, bom govoril, je rekel potlej, — samo če me pustite pri miru.

— Brž, na dan z resnico, pasji sin, sicer ti bom pokazal tale moj nož, je rekel Šimkov Tone.

Meni je okleval. Bil je v zadregi in bilo ga je strah, kajti če bi povedal resnico, kdo ve, kaj bi se utegnilo zgoditi.

— Boš govoril?

— Na dan z besedo!

— Mu posvetimo?

— Vse bom povedal, je rekel plaho meni. — Moj gospodar me je poslal v tej opravi...

— Pa kaj? so ga prekinili.

— Čakajte vse povem. Poslal me je, da bi si ogledal, kako so razvrščene sobe, posebej pa, da bi izvedel, kje spi — Marjetka.

Menihovali so plaho tavale po navzočih; njihove obraze je spreletela bledica, nato pa so v jezi zažareli. Vsi so zelo dobro poznali nadutega in groznega grofa Urha, prav tako pa so tudi vedeli, kaj pomeni, kadar pošilja okrog takele vohljajce, ki zalezujejo mlada dekleta.

Starega Pengarja so menihovali besede zadele naravnost v srce; bil je bliže smrti kakor omedlevici in hočeš nočeš moral je sesti na klop pri peči, sicer bi padel.

— Oh, zdaj mi je vse jasno! je rekel s slabotnim glasom.

— Vsa bližnja in daljnja okolica pozna bogokletno početje grofa Urha, ves svet ve, da se ta capin ne boji ne boga ne hudiča in da počenja na svojem gradu najstrašnejše hudobije, ne meneč se celo za cesarjeve ukaze. Ni še preteklo pol leta... vsi se še prav dobro spominjamo, ko je ugrabil Zagorčeva Faničo iz Košnice in jo po sili odpeljal v svoje prekleto gnezdo. Gotovo ste jo poznali vsi! Kako lepa deklica je bila, a grof Urh jo je umoril! Njegovi ogleduhi so jo bili zasledili in to sporočili grofu. Grof si ni dal dvakrat reči, kako čedna je, ampak se je sam podal na lov za njo ter je pridiral z vso drhaljo čez Savinjo kakor tolovaški poglavar... Zagorčeva Faniča je prav tedaj pastla ovce v dolini. Bila je vesela, zato je prepevala, toda pesmi so jo izdale. Lovski psi so prignali nekaj ovac naravnost proti njej. Takoj za njimi je pridirjala biraška drhal. Faniča je hotela zbežati, toda bila je prepoznana. Psi in birači so jo obkolili. Kar se je potlej zgodilo, je komaj mogoče povedati. Pol ure kasneje je bila Faniča v celjskem gornjem gradu grofa Urha zvezana in zaprta kakor največja hudodelka. Grof se je seveda, s tem svojim lovom še hvalil: »Ha, ha, že dolgo nisem bil tako srečen na lovu kakor danes v Košnici!«

— 15 —

»Daj mi, mogočni grof, daj mi moje dete, mojo hčer nazaj! Prosim te, rotim te, daj mi mojo ugrabljeno hčer, mojo edinko!«

Marjetka se je v tem trenutku pritisnila bliže očetu, tako jo je prevzela žalostna zgodba o Zagorčevi Faniči, Pengar pa je nadaljeval: — Toda vse besede in bridke solze so bile zastoj, zastoj vsa darila.

»Išči si svojo neubogljivo hčer pri svetem Duhu!« ga je porogljivo zavrnil grof, se zakrohotal in odšel z vitezi. Tedaj je Zagorec planil kvišku, kajti nenadoma ga je postalo sram, da bi kleče plazil pred to spako. Nič več ni bilo solz, besede pa so se sprevrgle v kletev: »S teboj,« je vzkliknil Zagorec in dvignil desnico proti nebu, »s teboj naj usahne tvoj moriški rod, morilec mojega otroka! Tale tvoj grad se naj zruši kakor trhalo drevo in v tvojih sobah, polnih ukradenega srebra in zlata, naj skovikajo sove — tebi v spomin! Tale stolp, v katerem so tvoje grozne ječe, naj se zruši do temeljev v znamenje maščevanja vseh tistih, ki po nedolžnem trpijo. Ves tvoj svet s temle dvoriščem vred naj postane naša, kmečka last... v sramoto tvojega rodu, ti pa pogini, če je še kaj pravice pri bogu!«

Vse je strmelo ob teh besedah, kmetič pa je odhitel v Celje na pokopališče k svetem Duhu. Tu je našel sveži grob svoje hčerke Faniče, kjer so jo pokopali pred tremi dnevi, ker je raje umrla neomadeževana, kakor da bi se dala zapeljati grofu Urhu. Zagorec je pokleknil na grob; v neizmerni žalosti so ga moči popolnoma zapustile. Drugo jutro ga je grobar našel mrtvega.

Pengar je umolknil.

— Zdaj bi menda grof tudi mene rad pahnil v takšno nesrečo? se je srdito obrnil proti meni. — Kajne, da te je zaradi tega poslal takole našimljenega? Sem uganil grofove naklepe?

Lažni meni je nemo prikimal.

Družba je ostremela kakor bi tresčilo vanjo. Stara Martinaška je pridrvela v sobo z velikimi burkljami in se hotela spraviti nad meniha; le s silo so jo zopet spravili v kuhinjo.

Tedaj je Janez zgrabil z levico meniha, z desnico pa je zavithtel nož nad njim:

— Govori, nesrečnež, kdaj namerava grof to svojo podlo nakano uresničiti... rečem ti, sicer je v tem trenutku po tebi in si boš lahko na tem mestu v lastni krvi opral svojo dušo grešnih madežev!

— Se nocoj, je zajecjal meni. — Pusti me pri življenju in vse bom povedal.

— 14 —

Stari Zagorec dolgo ni vedel, da je Faniča v pesteh hudobnega grofa in skoraj bi bilo bolje, ko o tem nikoli ne bi bil nič vedel. Ubogi oče je spočetka mislil, da so njegovo hčer raztrgale zveri, saj so se tistega večera pripodile ovce same domov, razen tega pa so med robidevjem našli strgan Faničin robec. Objokoval jo je kakor svoje dni oče Jakob svojega izgubljenega in prodanega sina Jožefa.

Sele čez kak mesec dni je Zagorec izvedel, kaj se je zgodilo z njegovo hčerko. Toliko da ni zblaznel. Nemudoma je dal natovoriti dva konja z raznim blagom, ki ga je našel med svojim premoženjem. Na konje je dal naložiti vina in slanine, trideset vatlov najlepšega blaga, ki ga je Faniča sama napredla prejšnjo zimo, spomladi pa ga obelila; poleg tega je zaklal najlepše tele. Preden se je podal na pot, je iz skrivnega predala svoje skrinje vzela trideset cesarskih cekinov, ki jih je prihranil v dolgih letih svojega življenja in jih je svoji hčeri namenil za doto. Tako opravljen in oprtan je šel na pot v gornjeljski grad, kjer je našel grofa na dvorišču sredi oboroženih vitezov, ki se je poskušal z njimi v raznih igrah.

Ko ga je stari Zagorec zagledal, je obstal med vrati, ne da bi vedel, kaj naj stori. Čakal je v čakal, da bi bile igre pri kraju. Potlej se je opogumil, stisnil klobuk pod levo pazduho ter popeljal natovorjena konjiča pred grofa. Ta se seveda daril ni prav nič branil, pač pa je ukazal hlapcu, naj konja odpelje. Zagorec se je spustil na tla pred grofa, mu objel noge in zastokal:

»Mogočni grof, vse ti dam, kar imam, posestvo, vse naj bo tvoje, le ene prošnje mi ne odreci!«

»Kakšne prošnje?« je osorno vprašal grof.

»Glej, mogočni grof, v svojih mladih letih sem se bojeval pod slavnim ranjnim grofom Hermanom, zanj, za njegovo rodovino, za čast in slavo celjskih grofov, za poveljanje in utrditev njihovega državnega vpliva in moči, o čemer pričajo rane na mojem obrazu in po mojem telesu. Preival sem celo kri za tvojo rodovino. Tudi sedaj kot sivolasi mož sem ti pripravljen darovati svojo srčno kri, ako jo zahtevaš, le izpolni mi, česar te prosim.«

»Kaj blebetaš neumnost!« je rekel grof. »Kaj bi sploh rad? Da te posadim v grajske ječe?«

»Milostljivi grof,« je prosil Zagorec s solznimi očmi.

Grof, okrog katerega so stali vitezi, se ni zmenil ne za prošnje ne za solze ubogega kmeta. Ze se je pripravljaj, da bi odšel; ko se je Zagorec oklenil njegovih nog. Urh ga je odrinil, ta pa se je po kolenih plazil za njim.

Grof se je okrenil.

»Povej na kratko, kar želiš, kmetavs, ne ljubi se mi, da bi te dolgo poslušal!« je srdito zarenčal.

— 16 —

Janez ga je izpustil, meni pa je nadaljeval:

— Nocoj, je rekel grof, da bo prišel opolnoči z dvema biračema v meniški obleki. Na dogovorjeno znamenje od zunaj bi jima moral odpreti duri in vsi štirje bi se splazili v Marjetkino spalnico, kjer bi ji najprej zamašili usta, nato pa odhiteli z njo v Bežigrad, kjer je zanjo že pripravljena soba. Več o tem ne vem, zato vas prosim, da me pustite, da grem zopet svojo pot.

— Oho! Kaj pa še! mu je segel v besedo Tone. — To bi pač raka v vodo vrgli! Tako lahko se pa ne boš rešil. Čeprav si nam po sili razodel resnico, ti to vendar še ne daje pravice, da bi zopet prost odšel po svojih hudobnih poteh. Bodi za vselej zadovoljen, da si si rešil življenje, če si seveda govoril resnico, kar bomo kmalu videli. Vi, fantje pa, in posebej ti, Janez, ki si kot Marjetkin ženin najbolj prizadet, čujte moj nasvet! Skoraj bo polnoč in grof mora vsak čas biti tukaj. Kaj, ko bi mu šli nasproti in ga počakali na mostu čez Voglajno? Tamkaj pod Mlinarjevim kozolcem je še dosti lanske koruznice, v kateri se lahko skrijemo. Mislim, da jim bomo kos. Tebi Janez, prepustim čast, da se kot ženin lotiš grofa, jaz zgrabim enega izmed biračev, ti Jaka pa drugega. Marko naj čuva tegale tiča!

Predlog je bil vsem zelo všeč.

— Tako je! Pričakali ga bomo in mu pokazali, kakšne korenine smo teharski fantje! Ves svet naj ve, kako znamo očistiti domače ognjišče tujega smrada! so zakričali vsi hkrati.

Noč je bila jasna. Mesec je stal visoko na nebu in razlival svoj svit po tih pokrajini, ko so se fantje s Pengarjem in menihom vred odpravili na pot. Vsakdo je potisnil klobuk nekoliko na stran, kakor bi šli na kakšno zabavo. Drug za drugim so pričeli vriskati in kmalu se jim je oglasil nekdo od trnoveljske strani. Šimkov Tone ga je takoj prepoznal po glasu.

— To je Koštomajev Andrej, je rekel — ki hodi vasovat k svoji Anici. Trikrat so ga Trnovelčani že nabili, pa kljub temu ne odneha. Škoda, da ni zdajle med nami; njegova pest je za devet drugih. Korenjak brez primere v Trnovljah.

Fantje so mu še nekaj časa odgovarjali z vriski, vendar vse bolj redko čim bolj so se bližali voglajniškemu mostu. Ob mostu je tedaj že stal Turkov mlin; tam je tiho sameval in tudi kolesa so stala. V tišino noči je šumela le Voglajna. Poleg mlina je stal Mlinarjev kozolec. Janez je tu razporedil straže, ki so se pritisnile h kozolcu, lažni meni pa se je moral skriti pod kozolec. Da ne bi zbežal, so ga zvezali. Vsi so napeto pričakovali.

Preteklo je kakšne pol ure, toda od nikoder žive duše.

Spremeniti načela v dejanju

JE IMPERATIV, KI IZHAJA IZ ODNOSOV MED VODSTVI PODJETIJ, SAMOUPRAVNIMI ORGANI IN ObK ZMS

Ze uvodoma je prav, če ugotovimo, da je pomoč mladinskim aktivom v skoraj vseh primerih zadovoljiva. Zal pa je opaziti še vse preveč formalne pomoči in načelnega podpiranja prizadevanj mladih in njih organizacije. Uprave podjetij so povsod več ali manj zainteresirane za delo aktivov ZM in jim tudi nudijo objektivne možnosti (materialna sredstva, prostore itd.) za njihovo delo. Samoupravni organi pa le redko ali sploh ne obravnavajo probleme, ki so značilni in pereči predvsem za mlade ljudi. Delovno sodelovanje med mladinskimi aktivimi in osnovnimi organizacijami ZK je odločno prešibko, eden izmed vidikov te aktivnosti, ki ni zadostna, je nedvomno iz leta v leto manjše število mladih, ki so sprejeti v ZK in pa premajhna aktivnost pri oblikovanju vsebinskih konceptov dela organizacije mladih ter premalo koordinirana in radikalna stališča do določenih problemov in vprašanj, ki se pojavljajo med mladimi pa tudi starejšimi proizvajalci. Sicer pa v ilustracijo nekaj konkretnih primerov.

V Klimi ni najboljših kontaktov, pa čeprav mladi smatrajo, da so v pretežni meri sami krivi za to. V Kovinotehni menijo, da je sodelovanje s samoupravnimi organi slabo, enako s sindikalno podružnico, da je boljše le z OO ZK, pa še to predvsem s sekretarjem. Na sploh je bilo opaziti, da je sodelovanje oziroma kontaktiranje s sindikalnimi podružnicami — pa tudi z ostalimi — vse prevečkrat zreducirano zgolj na materialno pomoč. Tudi v Avto Celje smatrajo, da sodelovanje ni najboljšo, v Aeru menijo, da je to sodelovanje v redu, pa čeprav je bilo iz razgovora razvidno, da je le formalno in se v konkretnih oblikah ne kaže. V Zlatarni delavski svet obravnava delo mladih, pomaga jim tudi uprava, OO ZK kontaktira z mladinskimi aktivimi le preko sekretarja, ki je mentor aktiva ZM, sindikat pa tudi sam slabo dela. Tudi v Komunalnem zavodu za socialno zavarovanje ni posebnih oblik sodelovanja in kontaktiranja. Skratka vse preveč je bilo opaziti načelnega strinjanja in pomoči delu

mladih, ki bi pa v večini primerov v znatno večji meri potrebovali pomoč pri oblikovanju vsebinskih konceptov in reševanju konkretnih problemov.

Zdaj pa pogledimo še nekaj misli o odnosih na relaciji Občinski komitej — aktiv. Ti odnosi vsekakor niso zadovoljivi niti zadostni. Še vedno se vse prevečkrat zreducirajo na administrativne kontakte in pa kolektivne sestanke s predsedniki in sekretarji itd. Čeprav je to delno razumljivo, zaradi izredno velikega števila aktivov, bo potrebno v prihodnje posvečati delu aktivov iz strani ObK ZMS več pozornosti in potrebno bo najti takšne oblike, ki bodo to pozornost najuspešneje praktično izkazovale. Seveda pa je pri tem potrebno upoštevati prehanje oziroma oblikovanje občinske organizacije in pa to, da morajo biti vendarle mladi sami in ostali faktorji v posameznih kolektivih najbolj zainteresirani za delo organizacije mladih in posameznih delovnih sredinah. Sicer pa pogledimo, kaj menijo o teh odnosih v nekatere

rih izmed aktivov, v katerih so bili razgovori.

V EMO menijo, da so aktivji večših premalo seznanjeni z obravnavami na ObK ZMS, ki pa je premalo seznanjen s situacijo v posameznih aktivih. V Zelezarni menijo popolnoma isto, v Libeli pa smatrajo, da je to sodelovanje na solidnem nivoju. V PTT menijo, da bi bila potrebna večkratna udeležba članov ObK ZMS na njihovih sestankih, enako v Merxu in Klimi, pa čeprav smatrajo, da je v določeni meri neaktivnost kriva za to sodelovanje, ki ne zadovoljuje. V Zični so izrazili mnenje, da bi bili potrebni češčejsi individualni kontakti, ker kolektivni sestanki niso preveč uspešni. Večjo povezanost pa si želijo tudi v Zlatarni, Mesninah, Ingradu itd.

Zdaj pa pogledimo še nekaj misli o vprašanju realizacije zaključkov občinske konference Zveze mladine oziroma smernic za delo občinske organizacije mladih. Namen teh materialov ni bil v celoti dosežen, ker jih precej aktivov ni upoštevalo, ponekod jih niso obravnavali, ponekod pa celo ne vedo zanje. Pa pogledimo, kako je bilo z zaključki v nekaterih izmed kolektivov.

V Merxu je ostal ta material le pri predsedniku aktiva, v Klimi zaključkov še sploh niso pregledali, v Kovinotehni tega niso storili zaradi neodgovornosti bivše sekretarke, v Avto Celje so jih obravnavali, enako pri Aeru, v Zični jih je predsednik prebril in jih namerava obravnavati na odboru, v Zlatarni in Komunalnem zavodu za socialno zavarovanje pa jih do razgovora še niso pregledali, enako v Mesninah in Savinji, v Ingradu jih niso dobili, v Cirkarni so jih obravnavali in menijo, da so dobri, v Zdravili-

šču na Dobrni jih niso obravnavali, v Zelezarni so jih obravnavali na seji tovarniškega komiteja in enako v tovarni EMO.

Z današnjim prispevkom zaključujemo ciklus člankov o ugotovitvah iz omenjenih razgovorov. Slika o stanju je, ne glede na to, da je ponekod enostransko, pavšalno in splošno osvetljena, jasna. Tudi naloge, ki izhajajo iz te situacije, so dokaj jasno razvidne. Prepričani smo, da bo vsa aktivnost občinskega komiteja, aktivov in ostalih samoupravnih, strokovnih in političnih institucij v prihodnje takšna, da se bo situacija spreminjala na boljše. Želimo, da bi pri tem lahko upoštevali in imeli za skromen pripomoček tudi ta povzetek misli, ki so jih zabeležili člani sekretariata ObK ZMS, ki so vodili razgovore v omenjenih delovnih organizacijah. Na koncu naj omenimo še to, da bomo po določenem obdobju ponovno organizirali razgovore v istih aktivih in poskušali bomo ugotoviti kakšen premik je bil storjen v vmesnem obdobju. Prepričani smo, da bo premik šel v pozitivno smer, saj nas situacija postavlja pred vse težje in odgovornejše naloge, pred mlade ljudi pa vse večje in vse zamotanejšje probleme. Pri izvrševanju teh nalog in reševanju omenjenih problemov pa morajo imeti tudi mladi sami in tako tudi njih organizacija ustrezno mesto.

Če smo bili kritični, smo bili zato, ker smatramo, da nam samokritičnost daje legitimacijo za kritičnost in ker so le v nenehni borbi z obstoječimi protislovji, napakami in pomanjkljivostmi nove možnosti za napredek.

Dagmar Suster

OD PRICETKA VOJNE DO DANES SO V VIETNAMU UBIILI 10.000 OTROK, 15.000 PA JIH JE BILU RANJENIH. OD TEH JIH JE 8.000 IZGUBILO ROKE ALI NOGE, OKROG 1.000 PA JIH JE OSLEPELO. 16 MILIJONOV PREBIVALCEV VIETNAMA PREMARE KOMAJ 200 ZDRAVNIKOV, ZA RANJENE OTROKE IMAJO SAMO ENO KLINIKO. V VSAKI POSTELJI STA PO DVA DO TRIJE OTROCI.

POMAGAJMO LJUDSTVU VIETNAMA. POD TEM GESLOM JE JUGOSLOVANSKI KOORDINACIJSKI ODBOR ZA POMOČ VIETNAMSKEMU NARODU IZDAL LETAK, V KATEREM MED DRUGIM PRAVI: NASA DRŽAVA ENOGLASNO IZRAŽA SVOJE SIMPATIJE DO VIETNAMSKEGA LJUDSTVA IN MU ŽELI POMAGATI V NJEGOVI PRAVIČNI BORBI. ZATO TUDI NAŠE DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE V SVOJIH RESOLUCIJAH IN DRUGIH JAVNIH IZJAVAH VEDNO ZNOVA IZRAŽAJU SOLIDARNOST JUGOSLOVANSKE JAVNOSTI S PRAVIČNIM BOJEM VIETNAMSKEGA LJUDSTVA IN PRAV TAKO OBŠOJAJU AGRESIVNE AKCIJE ZDA, BOMBARDIRANJE SEVERNVIETNAMSKEGA OZEMLJA, UPORABO PLINOV IN DRUGIH BRUTALNIH SREDSTEV ZA MNOŽIČNO UNIČEVANJE CIVILNEGA PREBIVALSTVA.

ZE DOSLEJ SO POSAMEZNE ORGANIZACIJE ZBIRALE POMOČ. DA BI TE AKCIJE KOORDINIRAL, JE BIL PRED NEDAVNIM USTANOVLJEN KOORDINACIJSKI ODBOR ZA POMOČ VIETNAMSKEMU LJUDSTVU. SESTAVLJAJO GA PREDSTAVNIKI SOCIALISTIČNE ZVEZE JUGOSLAVIJE, ZVEZE SINDIKATOV, ZVEZE ZDRUŽENJ BORCEV NOV, ZVEZE MLADINE, ZVEZE ŠTUDENTOV JUGOSLAVIJE, JUGOSLOVANSKE LIGE ZA MIR, NEODVISNOST IN ENAKOPRAVNOST NARODOV, KONFERENCE ZA DRUŽBENO AKTIVNOST ŽENA IN JUGOSLOVANSKEGA RDEČEGA KRLJA.

KAKOR SO OBVESTILI ODBOR VIETNAM NAJBOLJ POTREBUJE ZDRAVILA IN KRVNO PLAZMO, ZATO VAS PROSIMO ZA DENARNO POMOČ, DA BI LAHKO ZDRAVILA IN PLAZMO ČIMPREJ NABAVILI IN ODPREMILI. DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE, KOLEKTIVI IN DELOVNE ORGANIZACIJE NAJ VPLAČUJEJO SVOJE PRISPEVKE NA NASLOV: JUGOSLOVANSKI KOORDINACIJSKI ODBOR ZA POMOČ VIETNAMSKEMU NARODU, BEOGRAD, SIMINA 19, TEKOCI RAČUN: 601-8-325.

Zakrinkana vojna

VOHUNSKÉ ZGODBE IZ II. SVETOVNE VOJNE

(19)

Podpolkovnik se je domislil nečesa čisto enostavnega: v njegovem spremstvu bo Magis obiskoval ponoči gostilne v Sohu in tam, kjer bo potrebno, bo izvedel kakšno svojo točko. V primerni oddaljenosti, čisto neopazno, ju bo spremljalo nekaj detektivov, ker je bila vedno verjetnost, da bi katerega prepoznali, a nihče ni smel niti posumiti, da bi bili v zvezi. Prej ko slej, je mislil podpolkovnik, bodo že nekje srečali Magisovega prijatelja.

Magisu je razložil svoj načrt in ga vprašal, če je soglasen. »Seveda sem«, je ta odgovoril veselo. »Storil bi karkoli, samo da pridem iz te preklete luknje in se nadiham svežega zraka. Samo, kdo bo plačal pijačo?«

»Vlada njegovega veličanstva!« je izrekel podpolkovnik svečano in se nasmehnil. »Samo, nikar ne mislite, da se bomo zares zabavali in opijali. Najin sprehod bo povsem služben in zato vam bi rad svetoval samo nekaj: ne poskušajte niti enega napačnega koraka, kajti sicer se lahko že vnaprej štejete za najstarejšega prebivalca v »steklenjaku«. Ste razumeli?« Bilo je očito, da je Magis prav dobro razumel.

Začetek je bil slab. Prvo noč niso prišli niti do Soha, ko so začele tuliti sirene protivniški preplah. Nekaj minut kasneje so nad sabo zaslišali enakomerno brnenje avionov. Nebo so prepredli žarometi in med prasketanje hitrostrebnih protivniških topov se je mešalo žvižganje in treskanje sovražnikovih bomb. Ulice v Sohu so bile puste, kajti kriminalci in poštenjaki so se zatekli v zaklonišča. Nekaj časa so še tavalji po temi, potem pa so sklenili, da

bodo s srečo poskusili prihodnjo noč.

Tudi drugi večer je bilo podobno. Komaj so odšli iz zaporov, ko se je začel značni napad. A bil je kmalu pri kraju. Tipali so skozi zatemnjene ulice in se selili iz gostilne v gostilno. S pogledi sta podpolkovnik in Magis poskušala predreti gostom v točilnicah, vedno znova sta se v vsaki krčmi prirnila na najbolj ugodno mesto, naročila vrček mlačne pijače, ki ji Angleži pravijo »pivo« in si ogledovala goste. Podpolkovnik je pomislil, da sta v enakem položaju kakor graditelji babilonskega stolpa, kajti ljudje v raznih gostiščih so govorili vsakovrstne jezike z najrazličnejšimi tujimi naglasi. Magis je vsakič previdno škilil čez rob kozarca in potem, ko je njegov pogled obletel vse navzoče, vedno znova žalostno odkimal, kar je pomenilo, da njegovega človeka ni med gosti. Potem sta s podpolkovnikom pokramljala še nekaj najbolj običajnih neslanosti in se odpravila v drugo gostišče. Tako se je to ponavljalo, a za njima je hodil zelo previdno detektiv.

Noč je počasi minevala, a uspeh se ni pokazal nikjer. Podpolkovnik je začel izgubljati upanje, od številnih politskih steklenic mlačnega in vodenega piva ga je začel boleti želodec, od zakajenih in pregretim gostišč pa glava. Vse skupaj se mu je začelo videti nesmiselno, bilo je, kakor da bi lovili prikazen. Med rahlo omotičnost, ki jo je povzročilo pivo, so se podna čisto in mehko posteljo. Ravno so bili prišli podpolkovniku vedno bolj pogosto vsiljevale misli v neko krčmo, ko je že rekel sam pri sebi: »Se

ta, pa bo dovolj za noč!« Teda pa je opazil, kako je Magis spotoma proti točilni mizi izmenjal dolg in pomenljiv pogled z nekim mlajšim temnopoltim možem, ki je sedel pri neki mizi in pil pivo. Ne da bi kdorkoli kaj rekel, je podpolkovnik vedel, kaj pomeni ta pogled. Možak je povsem mirno spil svoje pivo, vstal in odšel neopazno proti vratom, ne da bi samo še enkrat pogledal Magisa. Podpolkovnik je pomignil detektivu, ki ju je čakal pri vratih in ta je odšel molče za odlišnim mladeničem. Podpolkovnik je potegnil Magisa za rokav in ga odvedel v odmaknjen kot.

»To je bil tisti, ki ga iščemo, kajne?«

Magis je prikimal.

»In zakaj nam niste takaj povedali? Zakaj niste stopili k njemu in se začeli z njim pogovarjati? Morda nas spet skušate potegniti?«

Ta vprašanja so Magisa resnično zmedla. Neopredeljeno je ječljal nekaj o »ovaduštvu« in podpolkovnik je šele tedaj doumel, kako strog je med ljudmi v podzemlju zakon poštenja. Četudi se je bil Magis poprej odločil, da bo sodeloval, so se v trenutku, ko je zagledal človeka, ki bi ga naj izdal, razblinili v nič vsi njegovi dobri sklepi.

Toda tudi to — še tako površno srečanje — ni bilo zaman. Detektiv, ki je zasledoval moža, je prinesel zadosti dragocenih podatkov. Zvedel je, da je ta »posrednik« krojaški pomočnik in da ni britanski državljani, temveč Francoz. Njegovega prijnika niso našli v kartoteki kriminalcev, kar je pomenilo, da se doslej še ni skregal z zakonom, a bilo je vseeno zanimivo, da so iskali izginule uniforme in da je možak živel ravno od šivanja in krojenja oblek.

Možaka so privedli in ga začeli zasliševati. Nekaj časa je dosledno zanikal vsako zvezo z uniformami, a slednjič je vendarle klonil in priznal. Povedal je priimek in ime človeka, ki je bil naslednji člen v verigi.

Mumija stara 28 stoletij

V Egiptu, deželi piramid, nekropol in mumij, so odkrili še eno mumijo, staro osemindvajset stoletij, vendar izredno dobro ohranjeno. Odpiranju sarkofaga je prisostvoval tudi minister za turizem Zdržavne arabske republike Azis Jašin s skupino najpomembnejših egiptologov, arheologov in novinarjev. Sarkosog so odprli v nekropoli Sakvara, kjer že dlje časa raziskujejo grobnice.

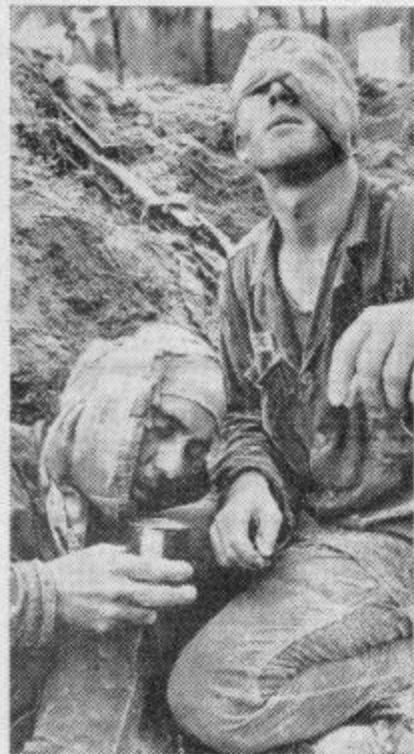
Grobnice, ki so jih odkrili v zadnjem času, so iz časa tako imenovane pete dinastije med 20. in 25. stoletjem pred našim štetjem. Nekropolo Sakvara so uporabljali namreč 3.500 let.

V sarkofagu, ki so ga odprli, je bilo nekaj, kar je zelo začudilo vse navzoče. Mumija mladega dekleta je bila izredno ohranjena. Prekrita je bila z vezgino iz drobnih steklenih kamenčkov plave barve. Na glavi mumije je bil naslikan obraz mladega dekleta v zelo živih barvah. Vse je na prisotne naredilo močan vtis.

SOVJETSKA KOZMONAVTA VETEROK IN UGOLJOK NISTA ZNEVERILA SLAVO SVOJE VELIKE PREDHODNICE LAJKE; USPEŠNO STA PRESTALA BREZTEŽNOST IN PRISTALA NA TRDNI ZEMLJI. MEDTEM KO ZNANSTVENIKI SE VEDNO PROUCUJEJO VPLIV RADIACIJE NA NJUNA ORGANIZMA, KROZI KROG MESECA PRVI SOVJETSKI UMETNI SATELIT. NA VRSTI, KOT ZATRUJEJO, JE ČLOVEK.

VSAKDANJA PODOBA IZ VIETNAME. DVA IZMED MNOGIH AMERISKIH RANJENIH VOJAKOV. VOJAKOV JE SICER NA TEM BOJISCU CETRT MILIJONA, A JIH BO KMALU VERJETNO SE VEČ, SAJ VSE KAZE, DA JE AMERICANOM POTREBNA POLEG NAJSODOBNEJSE TEHNIKE ZA UNICEVANJE SVOBODOLJUBNIH LJUDI TUDI MOCNA SOLDATESKA. MORDA POMENIJO PROTIVLADNE DEMONSTRACIJE V JUZNEM VIETNAMU, V KATERIH SODELUJEJO TUDI POLICAJI IN VOJAKI NOVO NEVARNOST ZA AMERISKO AGRESIJO? NAJBZR.

FILMSKA IGRALKA JULIE CHRISTIE SE VSE BOLJ UVELJAVLJA. NA SLIKI JO VIDIMO V SCENI FILMA DR. ZIVAGO, KI SO GA POSNELI V AMERIKI PO ISTOIMENSKEM ROMANU BORISA PASTERNAKA. FILM PO PRAVICI NOSI VZDEVEK »THE MULTI-MILLIONS-DOLLARS FILM«, SAJ JE VELJAL 3 MILIJARDE!

NOVA MOŠKA MODA. POLEG MOŠKIH — ŽENSKIH FRIZUR, KI SO SE PRICELE POJAVLJATI NA ZAPADU (IN TUDI PRI NAS) V ZNAMENJE PROTESTA PROTI MOŠKOSTI SE ZDAJ POJAVLJAJO SE MOŠKE — ŽENSKO OBLEKE OZIROMA MOŠKI OBLEČENI V ŽENSKO. TA POJAV JE SEVEDA LOGIČEN, ČE NAJ BO PRI NOVEM TIPU MOŠKEGA VSE V STILU. V NASLEDNJI ETAPI »FEMINIZACIJE« MOŠKEGA SPOLA LAHKO TOREJ POVSEM UPRAVICENO PRAČAKUJEMO SE KAKŠNE POSEGE, KI UTEGNEJO TUDI SICER MOŠKEGA SPREMENITI V ŽENSKO. KDO VE, KAKO DALEČ BO SLA LJUDSKA NOROST IN NEUMNOST.

IN VENDAR ZIVI. DOMNEVE, DA JE MARTINU BORMANNU, DESNI ROKI HITLERJA, OB KAPITULACIJI REICHA USPELO POBEGNITI IZ BERLINA IN DA ZIVI NEKJE V JUZNI AMERIKI, JE ZDAJ POTRDI TUDI MOSKOVSKI PUBLICIST IN ZGODOVINAR LEV BEZIMENSKI. TO JE IZJAVIL V INTERVJUJU ZA QUICK. BEZIMENSKI, KI JE DOŽIVEL ZADNJE DNEVE DRUGE SVETOVNE VOJNE V BERLINU, JE DOLGA LETA RAZISKOVAL VSE SLEDNJE ZA BORMANOM IN O TEM NAPISAL KNJIGO. PO NJEGOVEM MNENJU OBSTOJE VSI DOKAZI, PO KATERIH SO TRDITVE, DA JE BORMANN NAŠEL SMRT NA WEIENDAMMERSKEM MOSTU, LAZNE. PROTI TEMU GOVORI TUDI TELEGRAM, KI GA JE BORMANN POSLAL 22. APRILA 1945 IZ »FIRERJEVEGA BUNKERJA« V »FIRERJEVO« PISARNO V OBERALSBERG: »PREDLOG O PREKOMORSKEM JUZNEM IZKRCANJU SPREJEL. VODJA REICHA BORMANN«. TO NEDVOMNO DOKAZUJE, DA JE FASISTIČNI ZLOČINEC RACUNAL S POTJO V JUZNO AMERIKO. V ZVEZNI REPUBLIKI NEMCIJI ZIVI SVOVEC GOTTLOB BERGER, KI JE 20. APRILA 1964 (BRZKONE NA HITLERJEV ROJSTNI DAN

IZRAZIL V RADIJSKEM INTERVJUJU PREPRICANJE, DA SE BORMANN ZADRŽUJE V JUZNI AMERIKI.

BILO GA JE SRAM

Skof Stillingfleet je ob neki priložnosti vprašal angleškega kralja Karla II.: »Smem vedeti, zakaj vaša visokost zadnje čase opuša govore pred parlamentom?«

»Povedal vam bom,« mu je odvrnil kralj. »Predstavnik v parlamentu sem že tolikokrat prošil za denar, da me je že sram, če bi jim še moral pogledati v oči!«

NE SKRBI ZA TUJO LASTNINO

Francoski filozof Denis Diderot je potoval leta 1769 kot gost ruske carice Katarine po Rusiji. Na njegovo začudenje, zakaj so podložniki tako umazani, mu je Katarina Velika odgovorila: »Zakaj neki bi ljudje negovali telo, ki jim sploh ne pripada?«

PA NAJ POJE PREDSEDNIK!

Italijanska pevka Adelina Patti je za svojo šestmesečno turnejo po Ameriki zahtevala večerni honorar 5000 dolarjev. Ameriškega impresaria je zahtevek osupnil. Z veliko muko je slednjič vendarle izdaval: »Saj bi bili potem vaši mesečni dohodki višji kot letni dohodek predsednika ZDA!«

»Prosim,« je odvrnila pevka. »Potem pa naj poje predsednik, če je cenejši!«

ODVISNO OD NAGLICE

Pokojnega ameriškega pripovednika Ernesta Hemingwaya so ob neki priložnosti, ko se je vrnil z lova iz Afrike, obsuli časnikarji v Bostonu s številnimi vprašanji. Eden izmed njih je vprašal: »Ali je res, da divje afriške zveri ne napadejo človeka, ki nosi prižgano bakljo?«

»Je že res,« je pojasnil Hemingway. »Odvisno je le od tega, kako hitro jo nosi!«

CISTA RESNICA

»Komaj sem po dolgem plavanju splezal na otoček s palmami,« pripoveduje stari kapitan svojemu trinajstletnemu vnuku, »že je planilo name štirideset lju dožrcev z naperjenimi koplji. Jaz pa, ne bodi len, sem vsem po vrsti zavil vrat. Verjemi, da ni bilo ravno lahko delo!«

Po krajšem premisleku spregovori vnuček: »Ko si mi zadnjič pripovedoval to zgodbo, je bilo samo dvajset lju dožrcev?«

»Že res,« prizna dedek, »toda takrat si bil šele dvanajst let star, pa ti nisem mogel povedati čiste resnice!«

Beq iz Gonarsa

PO IVANU BRATKU IZ »SPOMINOV NA PARTIZANSKA LETA«

49. Nekaj takih zaupnikov je komandantu spročilo, da se baje v baraki 19 koplje rov. V baraki je bil hitlerjevski agent Potokar, komandantov posebni konfident in ta mu je najbrž prinesel to novico. Se istega dne se je pred barako 19 pojavila četa italijanskih stražarjev in pognala internirance na plan.

50. Vojaki so odtrgali ves pod in vso barako do podrobnosti preiskali. Na srečo so bili tolikanj omejeni, da so iskali rov prav v baraki, ki je stala sredi taborišča in ki razen tega ni imela niti primerne kleti. Če bi imeli v buticah kaj soli, bi morali vedeti, da je mogoče kopati rov samo iz barake 22, ker je bila klet drugod tako nizka, da bi se kopači zadušili v nagrmdeni zemlji.

51. Razširil se je glas, da bodo pregledali tudi druge barake. Na vsem lepem so začeli bolj pogosto in ob nerednih urah sklicevati zборе vseh barak. To je zelo oviralo delo v rovu. Kopači in odnašalci so v takih trenutkih prejeli signal po vrvcu, nakar so v največji naglici zapustili delo, se preoblekli, povzpeli v barako in že so morali stati v zboru svoje barake.

Mala križanka

VODORAVNO: 1. grški filozof, ki razdelil leto na 365 dni, 6. biciklist, 8. kraljevina na Indokinskem polotoku, 9. kemični znak za molibden, 10. jezik črncev Bantu v Sev. Rodeziji, 11. vrsta težjega srednjega orodja, 12. osebni zaimek, 13. starorimski državnik, 14. napad na politično osebnost, 16. najsvetlejša zvezda v ozvezdju orla.

NAVPIČNO: 1. umivanje, oblačenje in lepoticenje, 2. sredozemska rastlina z mesnatimi listi, 3. gradbeni material, 4. znižana glasbena nota, 5. samotež, 6. povprečno vreme kakega kraja, 7. trušč, hrup, 11. francoski filmski komik, 13. orientalsko barvilo za lase, 15. francoski veznik.

K. Z.

	1	2	5	4	5
6					7
8				9	
10				11	
12				13	
14		15			
	16				